



REVISTË SHKOLLORE E M.M. "ALAUDDIN" PRISHTINË



Nr. 45 / Qershor 2020

DRITA e نور القرآن KUR'ANIT



ZHVILLIMI I MËSIMIT NË DISTANCË



Republika e Kosovës Bashkësia Islame e Republikës së Kosovës MEDRESEJA E MESME "ALAUDDIN" - PRISHTINË



اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَئِمَّا ضَلَّتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا يَوْمَ الْقِيَامِ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
 "...Unë nuk ia humb mundin asnjërit prej jush,
 mashkull qoftë apo femër. Ju jeni të barabartë (në shpërbllim)..."

KURAN
Aji imran, 195

KLASA
12/4

KLASA
12/3



Përmbajtja:

- 1 ZHVILLIMI I MËSIMIT NË DISTANCË
- 4 NË MES TË NJË OQEANI
- 4 SHOKU MË I MIRË I JETËS
- 5 KOHA
- 5 NE DHE KOHA
- 6 NJË KUJTIM NGA FËMIJËRIA
- 8 MIQËSIA
- 8 DRITA QË SUNDON MBI GJITHÇKA
- 9 PËR TY OJ NËNA IME
- 9 TË DUAM MË SHUMË
- 10 FAZAT E JETËS
- 10 ÇDO DITË TI RritesH...
- 11 LETËR GJYSHES
- 12 DHE MOS U DORËZO!
- 13 ZHVILLIMI I MËSIMIT NË DISTANCË
- 14 PËRSHTYPJET E NXËNËSEVE PËR MËSIMIN NË DISTANCË-ONLINE
- 17 NJË JETË NËPËR LETRA
- 17 DHEMBJE DHE KRENARI PËR TY, KOSOVË
- 18 DHEMBJE DHE KRENARI PËR TY, KOSOVË
- 19 MOS E FUNDOS ANIJEN E IMANIT TËND NË DETIN E PIKËLLIMIT!
- 21 "LOVE MYSELF"
- 21 THE LITTLE INSECURE STAR
- 21 "YOU"
- 22 JUDGING IS TOXIC
- 22 "MEMORIES"
- 24 EYY ISTANBUL!
- 25 EN BÜYÜK ACI
- 26 AKTIVITETE

Fjala e kryeredaktores

Me lejen e Allahut të Madhëruar edhe këtë vit arritëm ta nxje-rrim në dritë revistën tonë shkollore "Drita e Kuranit", pavarësisht sfidave me të cilat u ballafaquam gjatë këtij viti shkollor ne dhe gjithë bota mbarë, një viti krejt të jashtëzakonshëm për shkak të pandemisë nga virusi COVID-19! Prandaj, falënderimin më fisnik ia dedikojmë vetëm Atij!

Të nderuar lexues,

Para jush keni revistën shkollore të Medresesë Alaudin të punuar përgjatë vitit shkollor 2019/20, e cila, përveç tjerash, dëshmon punën, mundin dhe zellin e madh të nxënësve dhe nxënësve tanë. Përmes këtyre fletëve para jush sjellim Medresenë dhe rolin e saj; prandaj ju lutemi të na mirëkuptoni për pamundësinë tonë që shkollën tonë ta prezantojmë denjësisht! Gjithsesi, përmes kësaj reviste jemi munduar të jua sjellim sa më afër vatrën e dijes dhe "Shtëpinë Tonë dhe Tuajën", shkollën e cila për plot 70 vjet po i shërben atdheut dhe fesë sonë, dhe atë me dinjitetin më të lartë.

Këto faqe me ngjyrë janë një shembull tipik i të punuarit qoftë edhe me disa rreshta në përhapjen e Fjalës hyjnore te ju, e cila urojmë të shërbejë si udhëzimit praktik dhe frymëzimit në jetën tuaj!

Me këtë rast dua të falënderojë drejtorin dhe gjithë stafin arsimor-edukativ për kujdesin dhe angazhimin e tyre maksimal në edukimin dhe ngritjen tonë profesionale, morale dhe edukative!

Allahu e ruajttë Medresenë dhe nxënësit e saj!

Amin!

Aida Hashani 12/4

Kryeredaktores: **Aida Hashani** 12/4

Redaktor: **Amir Gashi** 12/1

Anëtarë të redaksisë:

Elson Bunjaku 12/1, **Emxhet Memedi** 12/2, **Rezana Lushta** 12/3, **Vesa Mehani** 12/4, **Kastriot Alushaj** 11/1, **Amar Zariqi** 11/2, **Seid Arbanashi** 11/3, **Hafsa Dërmaku** 11/5, **Elma Zeneli** 11/4, **Hadis Gashi** 10/1, **Rijad Krasniqi** 10/2, **Dinete Mahmuti** 10/3, **Beltina Kamenica** 10/4.

Ballina dhe grafikat: **Emir Mehani** 10/2

Lektor dhe redaktor letrar: **Besnik Jaha**

Dizajni: **Bashkim Mehani**

E-mail: **redaksia15@hotmail.com**

www.medreseja.com

fb: **medresejaalaudin**

NË MES TË NJË OQEANI

Një fillim i brishtë e me hapa të luhatshtëm e të ndjekur nga shumë vështrime. Kështu filloi ky rrugëtim i mistershëm. Sa herë shikoj në arkën e kujtimeve për të gjetur diçka nga ajo periudhë e pafajshme e historisë sime, kthehem e dëshpëruar: nuk ka mbetur asgjë. Prandaj duhet t'i pyes ata që luajtën rolin e fokalizuesve, dhe vështruan për një kohë të gjatë drejt meje.

Është e çuditshme, mirëpo fillimi im ka qenë sikurse i një luleje në vazo, të cilën dikush e mban në dhomë dhe pret që ajo një ditë t'i hapë petalet e magjishme shumëngjyrëshe.

Pastaj, mendoj se kam pasur një fillim ndryshe, sepse kur hapat filluan të më forcohen, vështrimet çdo ditë e më shumë nisën të zbehen.

Kam dalë në qiellin e hapur, e dallgët e inatosura të oqeanit donin të më kaplonin. Kam mbetur në mes të oqeanit, dhe jam lutur që stuhia të kalojë, mirëpo qe e kotë. Kam thirrur për ndihmë, mirëpo isha vetëm.

Tani e kuptoj se nuk mundem vetëm.

Kam menduar se ky ishte rrugëtimi im, dhe se kjo ishte vlera e gjërave nën drejtimin tim. Mirëpo jam gabuar...

Jeta ka aq shumë pyetje, dhe rrugëtimi ynë është shume i shkurtër qoftë edhe vetëm për t'i dëgjuar përgjigjet, e lëre më për t'i gjetur.

Dikur e kam kuptuar se unë nuk jam në mesin e një oqeani të pafund, e as qielli i hapur nuk gjendet mbi mua. Prandaj vazhdoj të jetoj në errësirë brenda katër mureve të një qelie, dhe lirimimi i vetëm nga ky vend është gjetja e vetëm një përgjigjeje. Të kërkuar me shekuj. Si në qetësinë mbytëse të natës, ashtu edhe në dritën e ditës. Si mendje, ashtu edhe në zemra. Ta kuptoj se kush jam unë në mesin e këtij oqeani të quajtur jetë.

Vesa Mehani 12/4

SHOKU MË I MIRË I JETËS

Më njoftuan për librin, "shokun më i mirë të jetës". Doja ta vërtetoja këtë. E bleva dhe e vendosa në dhomën time. E shikoja, mirëpo ai nuk lëvizte! Thosha me vete: "E si mund të jetë shoku më i mirë i jetës një gjësend që nuk lëviz dhe që as nuk mund të luash me të a të dalësh me të e të vraposh nëpër gjelbërimet e botës, ta kapësh për dore e të shkosh larg e të shijosh jetën me të...?!"

E shikoja prapë, e ai nuk lëvizte. Ia ndërrova vendin, se ndoshta ai vend nuk i pëlqente, mirëpo prapë e kotë, nuk kishte asnjë efekt. E kapa përsëri në dorë, dhe nga poshtë e analizova se çfarë mund të quhej mik tek ky gjësend. E hapa në fletët e para, dhe nisa të shikoja se çfarë kishte brenda; ca fjalë për të cilat nuk më interesonte edhe shumë. Kur vazhdova t'i hapja fletët e tjera, e pashë se ishte e mbushur me dije; më zgjonte kureshtjen akoma më shumë... e vazhdova leximin derisa m'u lodhën sytë. Kishte aq shumë domethënie në çdo fjalë, sa që nisa ta shijoj ëmbëlsinë e secilës. Gjatë leximit fillova të ndiej gjëra që kurrë më parë s'i kisha përjetuar. Çdo emocion ishte unik, e unë vrapoja në mes të librit duke përjetuar çdo ngjarje si të vërtetë. Mos fillova të çmendem, më shkoi mendja njëherë?! Ç'është kjo gjë kaq e vogël e me një kuptim kaq të madh. Unë nuk e përshkruhej me fjalë. Kur e mbyllja librin, me mbylljen e tij më mbylleshin të gjitha fantazitë dhe mrekullitë që ndodhnin brenda tij. Nuk doja që kjo gjë e bukur të përfundonte, prandaj e rihapja prapë, dhe e vazhdoja leximin, duke e kuptuar edhe më rëndësinë e tij të madhe.

Tani e di me të vërtetë se me hapjen e librit ngjallen shumë ndjenja. Dhe, një gjë është e sigurt: libri nuk të tradhton asnjëherë. Prandaj ai është miku im më i mirë.

Seid Arbanashi 11/3

KOHA

Koha, një nga ato gjëra që nuk shihet. Teksa kalon, çdo gjë rreth saj ndryshon në mënyrën e vet.

Dhe në jetën tonë çdo gjë varet me kalimin e saj. Njerëzit që dikur i quanim miq, në një kohë tjetër mund të largohen, e miqësia të vyshket sikurse gjethet në vjeshtë.

Ajo kalon, e dhembja e humbjes së tyre shuhet dalëngadalë. Vitet kalojnë, dhe ne nuk mund t'i ndalim. Duam ta kthejmë kohën, e t'i përjetojmë prapë disa gjëra, të jemi pranë njerëzve më të dashur, ta ndiejmë ngrohtësinë e tyre, mirëpo ajo kohë nuk kthehen më.

Ndonjëherë duam që një kohë të zgjatë përjetë. Mirëpo, përkundrazi na duket se ajo kalon më shpejt sesa zakonisht. Ndërsa kohë të tjera që duam t'i kalojmë sa hap e mbyll sytë, na duket ato vazhdojnë të zgjaten e të zgjaten.

Koha nuk na pret ne. Nuk na i pret mendimet tona, e as veprimet tona. Ajo është e shtrenjtë. Shumë e shtrenjtë. Të gjitha gjërat e humbura mund të kthehen. Vetëm koha jo.

Florian Miftari 10/1

NE DHE KOHA

Çdo herë nuk jemi të vetëdijshëm se si po na ikën koha, prandaj kemi nevojë të ndalemi për një çast dhe të shikojmë me sytë e mendjes. Vallë, si po e kaloj kohën, apo si po më mbyl koha mua?!

Çdo njeri dëshiron të jetë i lumtur. E si mund të jetë i lumtur nëse koha i shkon çdo ditë njësoj e pa ndryshime? Nëse i duket se po përjeton ditët e njëjta? Prandaj ndalemi dhe mendojmë si ta menaxhojmë kohën, apo si ti organizojmë ditët tona.

Së pari të fillojmë me disa plane të vogla, siç është: Leximi i librave, që mjafton nëse merremi sado pak me ta.

Të shikojmë për ndonjë ndryshim në kopshtet tona, ngase punimi në kopsht është kënaqësi dhe largim nga shumë gjëra monotone, e pastaj kënaqësi për arritjet

tona në kopsht. Pastaj mund të mendojmë edhe për fillimin e ndonjë plani më të madh, dhe kështu në fund të vijë edhe suksesi.

Ajo që na duhet për të arritur diçka nuk është vetëm koha, por edhe vullneti dhe dëshira e përkushtimi ynë. Nëse nuk shkojmë me kohën, ajo prapë do të shkojë pa ne. Gjithçka varet nga ne. Se duam të kemi një jetë të lumtur, apo një jetë monotone. Prandaj, të fillojmë sa më shpejtë me planet dhe organizimin e jetës, se ndoshta asnjëherë s'është vonë.

Rujejda Mehani 11/5

NJË KUJTIM NGA FËMIJËRIA

Fëmija është vazhdimisht në eksplorim të botës që e rrethon dhe mundohet ta kuptojë realitetin e saj dhe mënyrën se si funksionon ajo. Ndonjëherë fëmijët kanë prirje të eksplorojnë gjëra të rrezikshme, e sidomos fëmijët e llastuar. Unë nuk isha i tillë. Nuk kisha prirje për të eksploruar gjëra të rrezikshme. Të paktën kështu mendova deri në atë ditë.

Ishte një ditë e bukur vere. Shkolla kishte përfunduar. Ishte muaji Ramazan, dhe ne fëmijët nuk kishim as edhe obligimin më të vogël, prandaj edhe vendosëm që me shokët e klasës të shëtisnim nëpër fshat. Atë ditë të gjithë kishim veshur maica të bardha (për shkak të motit), përveç shokut tim, (me të cilin kishim pasur një zënkë). Ai gjithmonë vishte maicë me ngjyrë të zezë, dhe nuk hezitonte aspak të tregonte se e vishte maicën me atë ngjyrë ngaqë e bënte të dukej (sipas tij) më të hollë. Nën diellin përvëlues të ditëve të qershorit dhe të të qeshurave tona fëmijërore sa hap e mbyllë sytë i ramë rreth e për qark fshatit, derisa arritëm në një vend që ne e quanim "Mali pa dru". Ishte si pikë e bardhë në një pikturë të zezë, ngaqë ishte krejtësisht i zhveshur nga gjelbërimi që ofronte pjesa tjetër e vargmalit. Kishte një hapësirë bukur të madhe dhe të mbushur përplot me shkëmbinj, e që mua më ngjante si ajo gremina e madhe që kisha parë në filmin "Hacksaw ridge".

Njëri prej shokëve bëri diçka të çmendur:

propozoi të ngjiteshim deri në maje të atij malit i që ishte i thepisur e i gjatë afro njëqind metra. Ngaqë ishim të etur e të uritur prej agjërimit dhe prej vapës së madhe, unë hezitova të bënim një gjë të tillë. Mirëpo, meqë të gjithë shokët pranuan njëherësh, e në mesin e tyre edhe shoku im i ngushtë, nuk desha që unë të dal më frikacaku i grupit. Pata një parandjenjë të keqe për këtë. Mirëpo, gjithsesi se edhe, i rrëmbyer nga entuziazmi fëmijëror për të provuar diçka të re, unë nisa të vrapoja bashkë me shokët, e duke vrapuar bërtisnim aq sa kishim zë në mënyrë që shkëmbinjtë të na i kthenin në eho. Ishte gati për t'u errësuar, e që i binte se duhej të ktheheshim nëpër shtëpi të tona për iftar, përndryshe...

Të nxitur nga ky motiv dhe nga dëshira për të bërë garë se kush po arrinte në maje i pari, ne filluam të ngjitemi me vrull. Pjesa e poshtme e greminës ishte e përbërë kryesisht nga dheu dhe gurët që kishin rënë nga lart. Ajo pjesë nuk ishte shumë e thepisur, gjë që e bënte më të lehtë ngjitjen. Situata nisi të ndryshojë kur arritëm te pjesa më shkëmbore e më e lartë. Deri në atë pikë unë kisha filluar ta humbë vrullin dhe po ngjitesha me vështirësi. E ngrita kokën lart, dhe e pashë që kisha mbetur mbrapa. Shokët e mi po garonin me njëri-tjetrin, duke u kapur dhe duke u mbajtur nëpër gurë me një shpejtësi të madhe, saqë u dukej vetja si alpinistë profesionale, sepse nuk kishin asnjë pa-



jisje që mund t'i mbronte nga rënia e mundshme. Shikova poshtë, dhe e pashë që ishte shumë vonë për t'u kthyer mbrapa. Shokët nuk po ndaleshin. I shtyrë edhe nga inati, e më shumë nga situata në të cilën ndodhesha, i mblodha të gjitha forcat, dhe vazhdova të ngjitem. Nisa të kapem për vendet që kishin përdorur paraprakisht shokët. I vendosur që t'i arrija sa më shpejt ata, po e injoroja dhimbjen në të dy duart e mia, të cilat nëpër ata gurë po haheshin si në një brejcë, e mua po më shtohesh edhe më shumë dhimbja për çdo kapje që bëja. Isha bërë i tëri djersë. Ai topi i zjarrtë atje lart ishte çmendur fare. Ndonëse po fshihej pas kodrave. Frymëmarrja po më shpeshtohesh, dhe dhimbja e duarve po bëhej e padurueshme. Megjithatë prapë po vazhdoja sa gati, po i arrija shokët e mi.

Duke mos pasur mendjen askund tjetër, vetëm se si t'i arrija ata, më rrëshqiti këmba në një gur të lëvizshëm. Shtrëngova fort dhëmbët, dhe u mbajta me dy duart për një shkëmb që gjendej aty pranë. Vetëm po e dëgjoja gurin teksa po të bëhej copa-copa duke rënë në humnerë. Sytë i mbaja mbyllur e dhëmbët shtrënguar. Një ndjenjë tmerri dhe paniku ma përshkoi tërë trupin. Frymëmarrja m'u shpeshtua edhe më shumë, e zemra më rrihte si çekan. E shikova njërën dorë, dhe e pashë që më ishte përgjakur e tëra. E vendosa këmbën në një gur tjetër, më të qëndrueshëm, dhe po mundohesha ta qetësoja vetën. Nuk po arrija dot. I mbylla sytë, dhe në mendje më vinin lloj-lloj mendimesh e vegimesh; "po sikur të isha unë në vend të atij guri?!", "po prindërit e mi që nuk kanë ide se në çfarë situatë ndodhem?!". U pendova shumë përse i hyra kësaj "aventure" mirëpo tashmë ishte tepër vonë. Dëgjova disa brohori që po vinin nga lart, dhe e kuptova që ata kishin arritur në maje. Ndjenja e inatit për t'i arritur shokët më kishte detyruar ta shpenzoja edhe atë pak energji që më kishte mbetur. Dhe tani ja ku jam. Afër majës së "Malit pa dru". Dhe nuk po mundem ta arrij. Desha të bërtas, që t'ua merrja vëmendje, shokëve, por nuk kisha fuqi. Desha ta lëshoja vetën në humnerë mirëpo nuk kisha guxim. Desha... Nuk kisha më forcë të mbahem, dhe as të vazhdoja tutje. Kisha mbetur mes; frikës dhe plogështisë, inatit dhe krenarisë, miqësisë dhe tradhtisë, jetës dhe vdekjes.

Befas një dorë e pluhurosur dhe e shtrirë në formë të ofrimit të ndihmës më erdhi te fytyra. Ngrita pakëz shikimin, dhe arrita ta dalloja maicën e zezë. Nënqesha... Mendova: "ndonjëherë edhe e zeza është e bardhë!". Mblodha veten, edhe një herë të fundit, dhe me dorën time të përgjakur

e shtrëngova dorën e pluhurosur të shokut. Më tërhoqi me forcë për të më ndihmuar të kapem në gur të tjerë. Dhe u kapa disi. M'u duk sikur më nxori nga bota e të vdekurve. Edhe një tërheqje e fundit, dhe ja, isha gati në maje. U zvarrita deri te një gur aty afër, për të pushuar pak, u mbështeta në të, sikur të ishte gjëja ime më e dashur, dhe pasi mblodha këmbët, ia hodha sytë shokëve të tjerë gjersa i vinin vërdallë një shkëmbi që kishte formën e një ujku kur ulërin. Tani isha në maje, dhe pamja që më shfaqej ishte mahnitëse. Ngjyra e kaltër që kishte mbuluar qiellin gjatë tërë ditës po venitej nga rrezet e kuqërremta të diellit, e që tanimë kishte nisur të perëndonte. Vendosja e çrregullt e shtëpive më jepte përshtypjen se mund të ecje mbi kulmet e tyre derisa të arrije në fund të fshatit.

I mahnitur nga ajo shfaqje ngjyrash që po ndodhte lart, po edhe nga pamja e panjohur dhe e bukur e fshatit poshtë, për një kohë humba krejtësisht në mendime. Një ofshamë afër meje e shkaktuar nga lodhja ma tërhoqi vëmendjen. Ktheva kokën nga e djathta, dhe e pashë që shoku im i ngushtë, me rrobën e tij të veçantë, ishte ulur mu pranë meje. Ktheu kokën edhe ai, e duke buzëqeshur më goditi dy herë krahëve. Edhe unë qesha me zë të ngjirur, e pastaj të dy kthyem shikimin përsëri nga horizonti, sikur donim të mos e humbnim atë pamje mahnitëse. Në ato çaste mrekullimi na këndelli një zë që vetëm sa ia shtoi bukurinë kësaj tabloje të jetës. Nga minarja e xhamisë filloi të vijë zëri i plot ngjyra orientale i myezinit, i cili po e ftonte fshatin për adhurimin e radhës.

Në ato çaste fillova të mendoj se sa shumë mësova atë ditë. Mësova se vetëm kur njeriu është përballë vështirësive, ai edhe mëson se kush është në të vërtetë. Pra, jo çdo gjë në këtë jetë është falas. Ndonjëherë për të arritur atë që duam, prej nesh mund të kërkohet rrezikim dhe sakrificë. Madjemadje, kjo mund të na kërkohet që ta njohim më mirë edhe vetveten. Mirëpo, nëse në çaste kritike kemi afër njerëz besnikë dhe që kujdesen për ne, atëherë çdo gjë mund ta kalohet më lehtë. Ashtu sikurse më ndodhi mua; kur e zeza m'u bë e bardhë.

Amir Gashi 12/1

MIQËSIA

Fjala miqësi është një fjalë e thjeshtë, mirëpo me kuptim të gjerë dhe të veçantë. Miqësia është ushqim shpirtëror pa të cilin vështirë se mund të jetojmë, dhe pa të cilin gati se është e pamundur të mbijetojmë; pa miqësi vështirë se mund ta fitojmë lumturinë. Miqësia është reaktant pa të cilin nuk fitohet reaksioni i fjalës “ta duash dikë për hir të Allahut”, apo “ta duash dikë me 0% interes, dhe të qëndrosh me të në mjaltin e jetës dhe në sprovat e jetës që janë si uji i kripur i detit”.

Për mikun tënd duhet të bëhesh dora që e zgjon kur jeta e rrëzon, duhet të bëhesh varka për të në detin e thellë të kësaj jete. Për mikun tënd bëhu edhe motiv, dhe jepi arsye të të dojë çdo ditë e më shumë, ta falënderojë dhe ta lutë Allahun edhe pa dijeninë tënde. Përsëritja shpesh mikut tënd se, dashtë Zoti, nuk do të ndahemi derisa Xheneti të ju bashkojë! Bashkë me të mos e kujtoni atë që përjetuat, por punoni për të tashmen, dhe lutuni për të ardhmen!

Ergin Kosumi 11/3

DRITA QË SUNDON MBI GJITHÇKA

Cdo gjë është krijuar më qëllimin e caktuar. Drita është krijuar të ndriçojë, ndërsa errësira është krijuar të dallojë dritën nga vetja e saj. Shumë pak njerëz nuk e dallojnë të mirën. Prandaj është krijuar e keqja, për të njohur dhe për të dalluar gjërat.

Edhe ne kemi mrekulli në trupin tonë. Ajo quhet shëndet. Shumë pak njerëz e kuptojnë çmimin që ndodhet në trupin tonë. Këtë e kuptojnë vetëm kur shfaqet sëmundja.

Drita ka vlerë shumë të madhe. Simboli i saj, si në temë në këtë ese nuk është gjë e thjeshtë. Ajo është drita që Allahu ka dërguar mbi njerëzimin; Libri që e ndau të mirën dhe të keqen, dhe që nuk bëri dallimin e të bardhit nga i ziut. Drita është Libri që e dalloi të moralshmin nga i pamoralshmin, edhe që i ndriçoi zemrat e të mirëve.

Dritën më të madhe që Allahu ia dha krijesave, ia dha njeriut. Atë e kemi para syve, mirëpo shumica e ndjekin nefsën e errët, dhe e harrojnë rrugën e ndriçuar. Sepse i kanë mbyllur sytë para errësirës.

Muhamed Murati 10/1



PËR TY OJ NËNA IME

Për ty që më deshe para se të jetoja. Për ty që ma dhe përqafimin e parë. Për ty që për herë të parë goja m'u ëmbëlsua me emrin tënd. Për ty që qëndrove shumë net pa gjumë e plot brengosje dhe frikë për mua, edhe pse isha pranë teje. Ty nuk ta dija vlerën, dhe nuk i kuptoja mirësitë e pafundme që m'i jepje çdo ditë, derisa jeta pa dashje na distancoi për disa ditë. Edhe pse qenë pak ditë, ishin mjaftueshëm për ta përjetuar thellë mungesën tënde.

Edhe pse po rritem çdo ditë e më tepër, nevoja për praninë tënde s'ka të sosur. Ah sikur t'i kisha përqafimet e ngrohta që më vinin si një mrekulli, këshillat e arta që më dukeshin të tepërta, e tani nuk më mjaftojnë! Besoj dhe shpresoj që kjo distancë të bëhet shkak që unë të bëhem më i kujdesshëm ndaj teje, edhe pse e di që, edhe sikur të të bart në shpinë e t'i kaloj Himalajet, as edhe një dhimbje që e përjetove për mua nuk dot të mund të ta shpaguaj.

Prandaj, përderisa ti je gjallë, sikur askush të mos më dojë, dashuria jote do të më mjaftojë. Dije ti, nëna ime e dashur, se kushdo që do të hyjë në jetën time, ti do të mbetesh personi më i dashur dhe më i veçantë për mua. Fat i madh për mua që të kam, o nënë! Mirësi e madhe për babanë tim që ka një bashkëshorte si ti. Mirësi për gjyshërit e mi që kishin një fëmijë si ti. Mirësi për nipërit dhe mbesat që do të kenë një gjyshe si ti.

Ergin Kosumi 11/3

TË DUAM MË SHUMË

Janë disa momente ku bota mundohet të të kapërdijë. Mundohesh të largohesh nga ajo, mirëpo ke ngecur në një të ftohtë shpirtëror. I ftohti kaplon çdo gjymtyrë, dhe trupi fillon të të dridhet derisa janë momente të rralla ato kur ndien qetësi në zemrën tënde. Fillon të mbuloresh nga ndërjegjija e të kaluarës, dhe fjalët janë të pakta. Ke nevojë për përkrahje e përqafime të shumta. Medicina nuk bën punë, sepse dhembja jote jeton në zemrën tënde. E vetmja gjë që të shtyn të vazhdosh tutje është familja, e cila të do shumë dhe po kushte. Sa dhembje iu shkaktojme atyre që i duam, mendoj. S'kemi shumë kohë derisa nata të vijë. Më duket se qëndroj e vetme, edhe pse kisha njerëz përreth meje. Më falni që kam bërë gabim, e nuk mundem t'i ndryshoj! Jam mirënjohëse që vazhdoni të qëndroni afër meje. Fjalët ngushëlluese janë të shumta, prandaj e ndiej se, edhe pse bota është përmbysur, gjithmonë është dikush që na pret. Dhe them me vete: "Të lutem Zot, më ndihmo! Më ndihmo të dua më shumë sesa urrej! Ndaloji njerëzit e këqij të më bëjnë më shumë se ç'mund të përballoj! Vetëm Ti mund të më ndihmosh!"

Albiona Podvorica 10/4

FAZAT E JETËS

Brenda një bote krejtësisht tjetër, dita-ditës me hapat herë duke u rrëzuar e herë duke u mbajtur në prehrin e nënës sime dhe ba-bait tim, fillova të ambientohem. Kaloi një kohë, e kësaj faze filloi t'i vijë fundi. Tanimë lojërat që fil-lonin me numra mbaronin me shkronja. Një fillim i ri... Paksa i vështirë... Çdo orë shihja fytyra të reja. Shoqëri e re...

“Shokët” me të cilët luaja përditë i komandoja me telekomandën time të vogël; u shndërruan në një prej vërteti, e sa çudi që flisja me veten më shumë dhe më shpesh.

Shumë shpejt u mbyll kapitulli i fëmijërisë. Ai u mbyll në një fletë të bardhë që po priste rad-hën. Tani kisha një vështrim më serioz. Ato lojëra që i ndërtoja si vogël dalëngadalë fillova t'i ndër-toja prej vërteti. Tanimë emri im kishte marrë një drejtim tjetër. Quhesha student. Madje edhe emri i të tjerëve ndryshonte krejtësisht. Ishin: profesorë e kolegë. Ehhh..., sa shpejtë...

Koha kalonte, e me të edhe kalendari ynë fil-loi të merrte ngjyrim tjetër. Mbaruan edhe vitet e universitetit. Tanimë duhet t'i përvishesha punës së caktuar. Tanimë edhe emri ishte tjetër. Quhe-sha arkitekt. Ngado që shkoja, shihja njerëzit tek-sa më përshëndesnin. Shikoja ndërtesat, urat që kisha ëndërruar t'i prek, e lëre më t'i ndërtoj. Sa kënaqësi!

Vitet kalonin shpejt. Dhe erdhi koha që paga ime ta ndërrojë emrin. Tani quhej pension. Paksa e vështirë. Rrudhat veçse kishin mbuluar ballin tim!

Isha i lodhur nga vitet. Mirëpo prapë nuk ngur-roj ta marrë lapsin, e para tabelës, edhe nipave të mi, të ligjëroj për rrugëtimin tim.

Muhamed Nitaj 12/1

ÇDO DITË TI RRITESSH...

Aty ku hedh hapat e parë, në erën e her-shme të mëngjesit, aty ku ti frymon lir-shëm, aty ti rritesh. Në netët e vona pa gjumë, kur mendoje se s'do të lindë dielli, ti rriteshe. Ndoshta nuk e vëren, ama me kalimin e kohës do ta kuptosh. Çdo ditë ti rritesh! Ti rritesh se çdo ditë zbulon në vete diçka që nuk e ke ditur që e kishe. Fundja, a nuk jemi krijuar të mësojmë çdo ditë gjëra të reja?! Dëshira jonë si fëmijë ishte kjo. Edhe tani rritemi. E di, tani që po rritem, gjërat nuk janë më njësoj. Mundohem ti iki, mirëpo e shoh që afrohem më shumë. I afrohem realitetit që më përkujton se jeta nuk përmban ylberë shumëngjyrëshe. As hëna nuk na ndjek teksa ecim me makinë. Madje njeriu edhe në oqean po u përmbytka! Çdo ditë edhe unë rritem, dhe e kujtoj se çdo ditë më afron te diçka që e kam pritur për shumë kohë. Dhe çdo ditë edhe po i afrohem fundit të gjërave për të cilat s'mendoja se kanë fund! Epo, ndoshta kjo është jeta. Duhet të vdes diçka, për të lindur një tjetër!

Hafsa Dërmaku 11/5



LETËR GJYSHES

E dashure, e ëmbla gjyshja ime!
Pas kaq shumë muajsh mblodha guximin që të shkruaj letër ty.
Edhe pse nuk je në mesin tonë, ne gjithmonë të kemi në zemër.
Edhe pse, gjyshe, e shtrenjta ime, është e pamundur që lulet e blerta të blirit të t'i jap në duar, prapë kjo pemë me lule erëmirë u jetësua pranë teje, dhe ti prehesh e qetë nën hijen e saj.
Gjyshe, a thua a na kujton ti ashtu siç të kujtojmë ne?!

Kaluan muaj, e ti na ke lënë vend të zbrazët në shtëpinë tonë.
Ishte e pamundur të hyje në dhomën tënde e të mos më shoqëronin lotët e pikëllimi.
Aty nuk gjendet më fytyra jote e ëmbël, e buzëqeshur.
Aty më nuk je ti, duke lexuar me dashuri librin fisnik, që ishte jeta për ty.
Më mungon e qeshura jote, e cila më ma përkundte shpirtin në mëngjes.
Gjyshe, a e di sa më ka marr malli për zërin tënd?!

Më duket sikur ende të dëgjoj duke më dhënë këshilla.
Pse është formuar kjo zbrazëti që nuk po mund ta largoj me asgjë?
Mendoj t'i shikoj fotografitë dhe të të kujtojë, mirëpo s'kam nevojë, sepse fytyra jote është e pikturuar në mendjen time; është portreti më i dashur për mua.
Rrudhat që kishte hedhur koha në fytyrën tënde ma rrëfenin historinë tonë.
Në sytë e tu të mbrehtë gjeja forcën, guximin dhe shpresën për të vazhduar rrugën që ma mësove ti.
E nga duart e rënduara që m'i përkëdhelnin flokët ndieja ngrohtësinë e shpirtit tënd.
Gjyshe, a je takuar me gjyshin? A i ke rrëfyer për jetën tonë? A i ke treguar se, edhe pse nuk e kam takuar, prapë mbaj shumë mall edhe për të?
Unë lutem për ju. Lutem që takimi ynë i ardhshëm të jetë në një vend të ndritshëm. Në një vend me plot lule shumëgjyreshe të parajsës.
Me dashuri mbesa jote, që nuk do të të harrojë kurrë!

Medina Mehani 12/4

DHE MOS U DORËZO!

Ju ka ndodhur vallë ta doni dikë, dhe minutat që keni kaluar së bashku të kenë qenë më të shkurtër sesa vetë çasti?
Apo mos vallë ju ka ndodhur të përmalloheni për zërin e dikujt, e atë zë veç në ëndrra ta keni dëgjuar?

A ju ka ndodhur vallë që teksa ecni rrugës, syri juaj ndalet në vështrimin e përhumbur të dikujt, dhe atë vështrim asnjëherë nuk keni mundur ta harroni?

Epo, ja që disa njerëz janë sikurse shiu. Lënë gjurmë në jetën tuaj, për të mos u larguar kurrë. E të tillët asnjëherë s' duhet braktisur dhe lënduar, por për ta duhet luftuar. Ca njerëz janë sikurse shiu, që edhe pse i ujit trëndafilat, bashkë me ta i ujit edhe gjembat e tyre. Sa bukur, pra, që ekzistojnë njerëz të tillë, që edhe përkundër gabimeve, prapë na duan!

Lulet u bënë pjesë e pandashme e jetës sime që nga momentit kur fillova të numëroj ca ditë që për cak kanë një fund të lumtur. Po ua bëj me dije që ato ditë akoma jam duke i numëruar, dhe mu për atë fund të lumtur kam hyrë në një betejë të bukur. Po, po, betejë të bukur!

Zakonshtëm beteja të bukura nuk ka. Betejat janë me shpata, janë të përgjakshme, e britmat plasin qiellin. Mirëpo beteja ime ishte më ndryshe, e besa-besa edhe më e bukur. Ishte betejë me zemër dhe lutje të sinqerta që burojnë prej saj. Ishte betejë për t'i mbajtur gjallë shpresat se bashkimi është afër, edhe pse sytë shihnin shumë rrallë.

Syri s' e sheh syrin matanë hundës, po zemra e sheh zemrën edhe matanë shkëmbit.

E në fund, mos vallë gjërat e bukura duan kohë?! Jo, gjërat e bukura duan vetën durim, dhe durimi ka fundin e lumtur.

Prandaj, për atë që do, lufto, lutu, triumfo dhe kurrë mos u dorëzo!

Sumeja Demaj 12/3

ZHVILLIMI I MËSIMIT NË DISTANCË

Me paraqitjen e Pandemisë Covid-19 u mbyllën të gjitha shkollat. Pas dy javësh pezullim të mësimit të rregullt, më datën 30.03.2020, shkolla jonë e filloi mësimit në distancë -online përmes platformës ZOOM.

Ky mësimit, edhe pse nuk e zëvendësonte mësimit në shkollë, të paktën mundësonte që nxënësit të mos jenë pasivë gjatë kësaj kohe të vështirë, dhe që t'i largojnë pak informacionet e ndryshme që jepeshin për pandeminë dhe rrezikun prej saj. Medreseja ishte një ndër të parat që filloi me këtë formë të mësimit. Profesorët së pari na e dërguan orarin javor për orët që do të zhvilloheshin, e më pas mësimit u zhvillua sipas orarit: në orën 10:00 niste, dhe në orën 14:30 përfundonte. Çdo orë mësimit zgjaste 40 minuta, dhe në të njëjtën lidhje mund të hynin gjithë nxënësit.

Edhe pse gjatë mësimit në shkollë kishte filluar vlerësimi, profesorët gjatë mësimit në distancë filluan të shpjegonin aty ku kishin mbetur, sepse Ministria e Arsimit ende nuk kishte dhënë një vendim për kurrikulën dhe për vlerësimin. Megjithatë, profesorët kërkonin që të ishim aktivë gjatë orëve, dhe ata në atë mënyrë e vlerësonin çdo nxënës për aktivitetin e tij.

Mësimit në distancë sado që ishte risi, kishte edhe të mira, sepse na e mundësoi që çdo mësimit

të bëhet edhe më atraktiv. Interesimi i nxënësve për mësimit u shtua edhe më shumë në këtë formë, dhe u rrit aktiviteti i tyre gjatë orëve. Profesorët, për të na e lehtësuar mësimit, e përgatitnin materialin mësimit në Power point, dhe më pas na e dërgonin përmes një platforme tjetër të quajtur "GOOGLE CLASSROOM".

Pas afro një muaji filloi edhe vlerësimi për të gjitha vitet, e sidomos për maturantët. Pasi që filloi vlerësimi, duke respektuar një udhëzim që tanimë e kishte lëshuar edhe MASHT-i, orari ndryshoi, nxënësit filluan të vlerësohen qoftë edhe në kohë të tjera, jashtë orarit mësimit, pra si mundësi që profesorët na e jepnin për t'u përgatitur varësisht nga dëshira jonë. Ky orar na e mundësonte një vlerësimin më të mirë dhe më të përshtatshëm për të gjithë nxënësit, sepse tanimë profesorët ishin në dispozicionin tonë edhe përtej orarit mësimit. Gjatë vlerësimit profesorët na bënë disa lehtësime, duke e marrë parasysh edhe gjendjen në të cilën ndodheshim. Më datë 20.05.2020 përfundoi vlerësimi për maturantët e shkollës tonë, ndërsa për vitet e tjera vazhdoi deri në fund të vitit shkollor.

Mësimit online ishte një eksperiencë e re për të gjithë ne, dhe në gjendje emergjente, prandaj e lusim Allahun e Madhëruar që kjo gjendje të mos përsëritet kurrë më.

Rezana Lushta 12/3



Google Classroom

zoom

PËRSHTYPJET E NXËNËSEVE PËR MËSIMIN NË DISTANCË-ONLINE

Mësimi online

Në këtë kohë pandemie nxënësit nuk vijojnë mësimet në shkolla, e që është një fakt shqetësues për ne. Tash jemi të detyruar të mbajmë mësimin online, gjë që nuk e zëvendëson aq sa duhet mësimin që mund të ishte bërë në shkollë. Edhe pse dija mund të merret, po na mungon ajo ndjenja kur ulesh në bankat shkollore. Ndjenja se si i sheh të dashurit e tu për çdo ditë.

Sa i përket mëimit online, për momentin është mundësia e duhur se si duhet zhvilluar mësimi në distancë. Edhe pse ndoshta nuk mund ta arrijmë zhvillimin e temave në tërësi dhe si në shkollë, prapë po e vërej se po e arrijmë objektivin e duhur.

Përderisa kemi vijuar mësimet në shkollë nuk kemi qenë të vetëdijshëm se sa me fat ishim, dhe se sa lehtë e kemi pasur t'i vijojmë mësimet aty. Tash po e vërejmë se secila prej nesh po kemi mundësinë ta bëjmë një dallim të theksuar mes shkollës dhe mëimit; epo, mësimi mund të arrihet, mirëpo asnjëherë si në shkollë. Mësimi online, me gjithë sukseset e arritura, asnjëherë nuk do të jetë në gjendje ta zëvendësojë mësimin në shkollë.

Elsa Llallosi 10/4

Mësimi nga largësia ishte fitimprurës edhe Matraktiv, mirëpo jo aq sa mësimi në shkollë dhe prezenca jonë në bankat shkollore. Duke marr parasysh gjendjen që ka përfshirë tërë botën, mësimi online ishte një zgjidhja e duhur. Prandaj, pa dyshim se pas vështirësisë vjen edhe lehtësimi, e kështu që edhe ne shpresojmë që gjeneratat në vijim të mos ballafaqohen me situata të tilla.

Firesa Gollaku 12/3

Unë asnjëherë më parë nuk kam mbajtur mësim online. Kjo ishte hera e parë, dhe mund ta quaj më e suksesshme. Si fillim mendova se ishte e thjeshtë, apo një lloj angazhimi i vogël, mirëpo me kohë u vërtetua e kundërta. Kjo u bë falë profesorëve/profesoreshave, të cilët dhanë maksimumin për ta bërë sa më efikas mësimin. Gjithçka realizohej sipas orarit, dhe gjithçka vijonte sipas

rregullave. Nxënëset prezentonin në orë, dhe jepnin maksimumin nga vetja. Ne morëm mësimet e shpëguara në mënyrën më të mirë.

Mësimi online na mundësoi që ne të angazhohemi dhe të largohemi nga gjendja aktuale që kishte kapluar vendin tonë dhe gjithë botën. Kjo ndikoi shumë në shëndetin tonë. Edhe pse ishte hera e parë që u përballëm me këtë lloj mësimi, ishte eksperiencë e paharruar.

Merita Qazimi 12/4

Mësimi online është e vetmja mënyrë për të qenë "të lidhur" me shkollën në këtë kohë pandemie. Për shumicën e nxënësve kjo ishte një përvojë e re dhe interesante. Përkundër disa problemeve që mund t'i kemi pasur, si me rrjetin jo të qëndrueshëm, etj., ajo që më ka bërë përshtypje është gatishmëria e mësimdhënësve për të na ofruar informacionet e nevojshme dhe për t'i plotësuar kërkesat tona në lidhje me mësimet, pavarësisht orarit. Pra, mësimdhënësit ishin mësimdhënës gjatë gjithë ditës, e edhe ne nxënës për aq kohë po ashtu. Përveç kësaj, mësimi online ka krijuar mundësi që ne të punojmë të pavarur dhe në kushte shtëpie, dhe kështu t'i përdorim edhe më shumë pajisjet-burimet elektronike-digjitale për qëllime shkollore-edukative.

Elira Krasniqi 11/4

Të punosh gjërat e shkollës pa i përjetuar muret dhe kënaqësitë e saj është sfidë mjaft e madhe, mirëpo këtë herë për ne ishte edhe një lehtësim i madh. Do ta parapëlqëja t'i rikthehesha sërish bankave shkollore, sepse kujtimet më të bukura përjetohen duke i prekur, e jo duke i imagjinuar.

Rumejsa Mehani 11/5

Sigurisht që asgjë nuk mund ta zëvendësojë mësimin në bankat shkollore. Mënyra se si profesorët dhe nxënësit e mbajnë orën e mëimit në klasë ta jep një ndjesi të papërshtatshme. Mirëpo jo gjithmonë gjërat shkojnë siç duam ne. Sikurse largimin nga shkolla. Ndonjëherë ndodh që nuk mund



të futesh në mësim për një arsye ose tjetër, mirëpo me mësimin online ekzistoi mundësia e dërgimit të orës në ndonjë grup të klasës, dhe kështu mësimi mësohej më praktikisht. Pra, metoda e mësimin online për mua ishte ndër metodat më të mira të mbajtjes së orës.

Amra Kelmendi 10/3

Pa dyshim se asnjë teknologji, qoftë ajo edhe hologrami; si realizimi më i kompletuar i një klase virtuale, nuk mund ta zëvendësojë “shpirtin” e klasës, emocionin që nuk përshkruhet me fjalë; kur profesori hyn në klasë e nxënësit e ndalin bisedën e tyre, e përshëndesin profesorin dhe e mbajnë orën, e që është një institucion i ngrohtë për nxënësit.

S’është e thënë që klase virtuale ta zëvendësojë klasën e shkollës. Dhe s’ka lindur për këtë gjë. Klasa virtuale është klasë virtuale, dhe si e tillë është autentike. Ajo ka arritur që ta zëvendësojë e përmëshë, “MËSIMIN” e lënë në gjysmë nga shkolla, ta zhvillojë materialin si dhe të vlerësojë punën dhe angazhimin tonë si nxënës, po edhe shfrytëzimin e kohës së pritjes që të kalojë pandemia. Mësimi online ka qenë prej mundësive sublime për ta kompletuar

atë që ishte destinuar të përfundohej në objektet e shkollës, dhe pa dyshim e ka arritur një gjë të tillë.

Mësimi online ishte një eksperiencë (shkollë) e re për ne, dhe e falënderojmë Zotin për dhënien e kësaj mundësie, pra që ta zhvillojmë edhe këtë teknikë të re të mësim-nxënies, si formë mjaftueshëm e mirë për zhvillimin sistematik të diturisë, të cilës edhe si nxënës kemi filluar t’ia dimë vlerën pak më shumë gjatë karantinës.

Ardit Krasniqi 12/1

Përmes mësimin online po mënjanohej disa nga pengesat dhe vështirësitë që i kemi pasur gjatë mësimin të rregullt. Nuk kemi nevojë të udhëtojmë dhe të përballemi me trafik, dhe mund të qasemi më lehtë në mësim, si dhe jemi shumë më rehat në shtëpi. Megjithatë, avantazhi kryesor është se evitohen bisedat e panevojshme mes nxënësve, dhe nuk ka dekoncentrime, si dhe mund të fokusohemi më lehtë në mësim.

Muhamed Curri 12/2

Njeriu gjatë jetës së tij kalon nëpër faza të ndryshme, dhe fiton përvoja të reja. Mësimi online për ne si nxënës ka qenë një eksperiencë e re dhe e paprovuar me herët.

Edhe pse mësimi online nuk e zëvendëson mësimin në bankat shkollore, ka qenë një metodë shumë e qëlluar që ne të mos ndahemi nga mësimet. Lehtësimet që janë bërë janë të shumta. Ne kyçemi në mësim nga shtëpitë tona, pa u lodhur fare. Në këtë mënyrë edhe nuk e rrezikojmë shëndetin tonë dhe shëndetin e të tjerëve. Orari është mjaft i reduktuar, dhe mësimdhënësit kanë bërë lehtësime për nxënësit, e mësimi nëpërmjet internetit është bërë një trend i ri te ne, prandaj edhe është tejkalim i pengesave të ndryshme drejt një arsimimi më modern.

Shuaib Bardhi 11/1

Ndonjëherë gjërat nuk shkojnë siç i planifikojmë. Në këtë vit u përhap një virus, i cili u bë shkak i ndërprerjes edhe së mësimi. Për këtë arsye u obliguam të fillojmë mësimin në distancë, nëpërmjet platformave të ndryshme. E dimë se nuk është forma ideale për të mësuar, mirëpo, sado pak, synohet të përfitojmë. Pas situatave të këqija, pa dyshim se nuk mungojnë edhe ato të mirat. Do t'i përmendi disa nga aspektet pozitive të mësimi online. Duke e ditur se nuk mund të mbajmë mësim të rregullt, ne mundëm të mbajmë mësim në mënyrë tjetër-online, sepse kemi mundur fare lehtë të mos mbajmë, fare dhe të humbasim shumë. Aspekt tjetër pozitiv është se muajin e shenjtë Ramazan e kaluam pranë familjarëve tanë. Po ashtu mësimi online ishte kursim nga ana materiale, duke pasur parasysh se mësimi në distancë mundësohet pa shpenzime. Gjithashtu edhe efikasiteti në orën mësimore, dhe angazhimi me detyrë e konsultime edhe jashtë orarit, ishin gjë pozitive. Këto ishin disa aspekte pozitive të mësimi online, e megjithatë shpresojmë që shpejt t'i kthehemi normalitetit!

Enis Fejzullahu 11/3

Mësimi online është një metodë që na ka shokëruar tash e disa muaj, për shkak të gjendjes aktuale në Kosovë dhe në mbarë botën. Sikurse çdo metodë e re që në fillim është më e vështirë të praktikohet, edhe kjo metodë për ka qenë pak e vështirë për t'u nisur, deri kur u përshtatëm me të. Mësimi online ka dobitë dhe të metat e veta. Mirëpo, ka ndikuar pozitivisht te ne, për shkak se na e ka mundësuar

Endrit Pajaziti 11/2

Mësimi Online është një nga sfidat që janë mëpërballur nxënësit kohëve të fundit. Ky mësim përmes internetit është si pasojë e pandemisë Covid-19. Në pamundësi për ta zhvilluar mësimin në shkolla, është zgjedhur kjo mënyrë, si më e duhura për të pasur qasje me mësimet vijuese dhe kryerjen e këtij viti, pa pasur nevojë për nderprerje dhe përsëritje, prandaj mendojmë se kjo mënyrë është shumë efikase për situatën që ndodhemi.

Rijad Krasniqi 10/2

Edhe kjo formë e mësimi sigurisht se i ka dobitë dhe të metat e veta. Ndoshta nuk është forma më e mirë e mësimi, por është forma më e mirë e mundshme në këtë gjendje momentale. Ne si medresistë, në bisedë me ndonjë nxënës të ndonjë shkolle tjetër, gjithmonë kemi vajtuar faktin se disa nga ne mallëngjehemi për familjen, pre që nuk jemi pranë tyre dhe na merr malli për ta. Një nga dobitë e mësimi online ishte se kemi qenë pranë familjes, dhe ata na dhanë motivin që ndoshta ndonjëherë nuk e gjejmë te askush tjetër. Një thënie thotë: "Në jetë nuk ke shokë, por ke familje. Këtë e vëren kur jeta të mbështet për muri, e anëtarët i njofton kur të shfaqen për të bërë zgjidhje." Dobia tjetër e mësimi online është edhe koha më e madhe për hulumtime. Ndoshta njësia mësimore është më e vështirë të kuptohet nga profesori përmes telefonit, mirëpo nuk është edhe e pamundur të kuptohet e të stërkuptohet nëse i kushtohet vëmendje dhe kohë. Me shpresë se do të na mundësohet kthimi në shkolla, e lusim Zotin që ta largojë këtë pandemi nga ne dhe nga mbarë bota!

Ardit Selmani 10/1



NJË JETË NËPËR LETRA

Nganjëherë marr fletën dhe lapsin, dhe e ndiej sikur jam e vetmja mike për ta. Ashtu shkruaj për një kohë, dhe humbas në botën e shkronjave: sepse vetëm fleta nuk më gjykon. Një kaos i madh në mendjen time seç lehtësohet atëherë kur shpreh gjithë ç'kam në mendje dhe ndiej përbrenda.

Nganjëherë marr fletën dhe lapsin për të shkruar, e s' shkruaj dot asgjë. Boshllëku në mendjen time është ngatërruar për një si zinxhir, e nuk zhvillohet dot.

Bardhësia e zemrës pasqyrohet në ngjyrën e asaj cope të letrës. Mendimet janë ngjyra. Në janar, atëherë ku bora mbulon krejt çka sheh syri, po edhe në netët e nxehta të gushtit, përsëri shkruaj. Me stinët do të ndryshojë edhe fleta. Dje kam shkruar për një dhembje, e sot për udhëtimin tim... për shërimin tënd... për ty

Hafsa Dërmaku 11/5

DHEMBJE DHE KRENARI PËR TY, KOSOVË

Kosovë, ti je një vend i vogël, po dhembjet që ke përjetuar janë shumë të mëdha. Krenaria jote rrëzoi çdo forcë të fuqishme që të luftoi ty. Dhembjet vetëm se të bënë edhe më të fortë. Lotët, gjaku i derdhur, ty vetëm sa ta shtuan vullnetin. Të gjitha këto bënë që sot të vijë dita e unë të shkruaj e lirë për ty.

Nënat të shpërblehen me liri për frikën që patën, baballarët të jetojnë të qetë me familjen, fëmijët të luajnë... E ku ka krenari më të madhe?!

Liria e fituar nga mundi dhe gjaku i dëshmorëve janë krenari për ty, Kosova ime. Liria, pak t'i zbuti dhembjet. Tani ne zgjohemi lirshëm në mëngjes, flasim lirshëm gjuhën tonë të bukur dhe, mbi të gjitha, ëndërrojmë dhe realizojmë dëshirat. Kjo krenari kaq e madhe për ty, ky gëzim yni, arritjet tua deri tani, për 12 vjet shtet, janë shpresë dhe e ardhme.

Faleminderit të gjithëve që na i mundësuan këto ditë! Shpresoj të na falin nënat, burrat që dhanë jetën, fëmijët që mbetën pa prindër, dhe të gjithë që sakrifikuan për ne! Shpresoj që ne t'ua shpërblejmë në mënyrën më të mirë! Falënderime, dhembje dhe krenari për ju! Festofshim dhe e shfrytëzofshim lirinë në mënyrën më të mirë! Edhe për shumë mote!

Merita Qazimi 12/4



DHEMBJE DHE KRENARI PËR TY, KOSOVË

Atë kam folur ndonjëherë për Kosovën? Për dashurinë time të përjetshme? Për frymëmarrjen që gjoksin ma pastron? Për atdheun tim? Tokën time? Qiellin tim?

A të kam folur ndonjëherë për vatanin tim? Jo, s'e kujtoj. A e di pse? Nuk do të mund të flisja. Jo se s'ka fjalë, por ato humbin. Truri im përpin çdo shkronjë para përfytyrimit të saj. Mendja ime bie në greminën e kujtimeve, dhe çdo gjë kthehet nga e para. Labirint pa dalje. Udhë pa fillim. Ashtu thotë mendja ime.

Më kujtohen ca ngjarje, ca ndjenja, dhe një emocion i fortë më përshkon nga koka te këmbët. Jo, mos të lutem! Mos më përqesh! Kam edhe unë kujtimet e mia.

Më kujtohen ato fytyra të dashura, ata lot të ngrohtë që kur fillonin nuk dinin ku e kanë fundin.

Më kujtohet dielli. Seç po shndriste aq shumë, dhe sikur po buzëqeshte. Po, pikërisht atëherë. Që para një dekade. Një dekadë e shkruar në mijëra kujtime. Mijëra përfytyrime, imagjinata, shpresa, forca dhe emocione.

Mos mendoni se Kosova ime është e vogël! Ajo është e madhe në zemrat tona, kudo qofshim ne. Ka marrë hapat e parë. Ajo është krenaria jonë. Buzëqeshja e vakët në fytyrën e nënave që presin bijtë e bijat te dera. Ajo është në supet e babait që bart

një barrë të rëndë. Ajo është në librin tim. Libër që nuk di të mbyllet. Libër që u hap shumë herët, dhe ka plot kujtime për të. Kosova është zemra jonë. Është dhembja jonë. Plaga që mora duke vrapuar drejt saj. Një pikë gjaku që preku tokën dhe ndezi zemrat e të dashurve të saj. Kosova është një turmë që s'ka fund. Një zë nënë që thërret të birin. Një vaj i gjyshes që e ka mbytur malli për nipin.

Kosovë, ti je zemra ime. Je zemra pa të cilën nuk vlej. Mos u frikëso! Nuk të lë kurrë! Nuk mundem, dhe nuk do të guxoja. Do të vrapoj drejt teje, do të eci apo zvarritem, nuk ka rëndësi. Do të jem gjithmonë pranë teje e me ty.

Lotin nuk dua të ta shoh. As mos e mendo. Jam këtu për ty. Janë edhe mijëra të tjerë. Mos u brengos! U rrëzove, po të ndihmuam të ngrihesh. U plagose, po të ndihmuam të shërohesh. Çalon, nuk ka problem, se prapë të ndihmojmë të shkëlqesh. Jam këtu për ty, Kosovë, se je dhembja dhe krenaria ime. Dhembje për të tri kohët, dhe krenaria përgjithmonë. Dhembje që kalon, dhe krenaria që nuk zhduket.

Ja, jam afër teje. Mos u shqetëso! Kosovë, nënshtrimi nuk të ka shkuar kurrë. As fjalën dorëzim nuk e the. Kosovë, je mësim për ne: kur dëshpërimi arrin kulmin, unë gjithmonë i kthej sytë nga ti. Vatani im.

Aida Hashani 12/4



MOS E FUNDOS ANIJEN E IMANIT TËND NË DETIN E PIKËLLIMIT!

Në këtë botë kemi ardhur për një qëllim, e që ndoshta paksa e kemi neglizhuar: jemi krijuar për ta adhuruar Allahun, mirëpo zemrat tona sikur na janë gurëzuar; e lusim Allahun për mëshirë, mirëpo mëshirën ndaj krijesave të Tij e kemi harruar; jemi krijuar për të shprehur dashuri dhe respekt, mirëpo urrejtja na ka kapluar; kemi hartën në dorë, e dashuria ndaj kësaj bote na ka verbuar; mund të sprovohemi aq shumë në jetën tonë, sa të na duket sikur nuk mundemi më, mirëpo harrojmë se Allahu askënd nuk e ngarkon përtej mundësive! Po a nuk na mjafton Allahu?!

Për mërzinë tënde ka namaz.

Për dhembjen tënde ka Kuran.

Për ngushtimin e kraharorit ka pendim (istigfar).

Për ëndrrat tua ka lutje.

Për çdo gjë që je privuar nga kjo jetë ka zgjidhje..., ka Xhenet.

Nëse i dorëzohesh dëshpërimit, nuk do të mësohesh asgjë, dhe kurrë nuk do të gjesh lumturi. Allahu, xh.sh., është Krijuesi i çdo gjëje: ashtu siç e ka krijuar sëmundjen, e ka krijuar edhe ilaçin. Ai e ka krijuar edhe sprovën. E si mendon ti: sprovën pa ilaç e ka lënë?!

Durimi dhe mendimi i mirë për Allahun, për ty janë armët më të forta. Sepse po të ishte kjo dynja pa prova, nuk do të kishte ndonjë dallim nga Xheneti. Sepse lumturia e përherëshme është vetëm në xhenetet e Allahut.

Durimi është sikurse anija. Ajo nuk të lë të fundosesh në pikëllim dhe në dëshirat e kësaj bote. Përkujto se udhëtarë në anijen e durimit ishin edhe pejgamberët që Allahu i begatoi me urtësi. Pra, tani ti je kapiteni i anijes tënde, dhe je udhëheqës i zemrës që duhet të jetë e lidhur vetëm me Allahun, xh.sh., në çdo sprovë! Valët e detit do të të ndihmojnë të arrish tek bregu, mirëpo edhe do të të trazojnë. Po ti shtojë kujdesin dhe durimin edhe më!

Në fund, pas një lufte me dallgë, ti do të shkelësh në tokë, dhe do të triumfosh. Do të lehtësohesh ngase pas vështirësisë vërtet ka lehtësim.

Në të vërtetë të gjitha sprovat, çfarëdo qofshin, bëhen të lehta kur e kujtojmë se Allahu na zgjodhi ne në mes miliarda njerëzish. Le të mos jetë qëllimi yt që të jesh i dashur te njerëzit, sepse zemrat e tyre ndryshojnë! Ndodh që të të thurin lavde e të duan sot, mirëpo nesër të shpifin e të të urrejnë. Le të jetë qëllimi yt të jesh i dashur te Zoti i njerëzve! Sepse, nëse Zoti të do, atëherë i udhëzon zemrat e njerëzve që të të duan. Sa e bukur është bindja në Zotin e njerëzve! Prandaj duro, se Allahu ka thënë: "...dhe përgëzoji durimtarët!« E ku ka më mirë se të jesh prej atyre që janë përgëzuar prej Allahut?!

Alma Krasniqi 12/3

YJET

Në malet e pyjet e thella
Të errëta shumë
Aty pranë, jo larg meje
Gjendet një pëllumb

Pëllumb që fluturon larg
Por prapë në errësirë kthehet
Të më tregojë çka ndodhi atje lart
Se si yjet bashkë preken t' më rrëfeket

Se si duhen aq shumë
Dhe larg njëri-tjetrit s' mund të rrinë
Bashkë në të ftohtin e natës ngrohen
Aty larg nga era treten me habinë

Dhe kur qielli përpin çdo gjë
Dhe kur të mos ekzistojnë më
Yjet e premtojnë njëri-tjetrin
Se kurrë vetëm nuk do e lënë

Do të vdesim bashkë
Dhimbjet tona do të shpërthejnë në dritë
Aty pranë perëndimit shumëngjyrësh
Atëherë kur nata do të bëhet ditë

Arita Gashi 11/5

LIBRI

Nga një shkronjë, e dy e tri
Seç na doli një fjali
Pastaj fjalitë u bashkuan
Edhe rreshtat bashkë krijuan
Nga shumë rreshta në një fletë
Na u bë libër vetë
Libri bëhej nga shumë fletë
Aty ishte bota vetë
Plot me vjersha e tregime
Histori e plot rrëfime
Pastaj shkencë e matematikë
Çdo gjë tjetër, plot logjikë
Çdo ditë të reja na mëson
Dhe për botën na tregon
Për planetë që na rrethojnë
Të gjitha i gjejmë në librin tonë
Dituria, pasuria
Janë gjithmonë n' fletët e tija
Ta lexojnë më shumë fëmija
Libri është vetë mrekullia

Jeta Islami 10/3

NJË LIBËR DHE PAK KOHË

Gjithë bota më duket imja, edhe pse shumë pak kam
ajo që më ngushëllon është se vetëm nuk jam
dhe ngado që endem, librin në krah mbaj
edhe pse më tallin, më ofendojnë, unë nuk ofshaj
ndiej për ta keqardhje, se hiçgjë s'kuptojnë
mendojnë se lumturia është veç dëfrim, harrojnë
të gjohtët, s' mendojnë se libri sjell dobi
lumturi, krenari, majën e suksesit për çdo njeri
librin e dashuroj shumë, e më shumë e admiroj
suksesi me të vjen, këtë e kuptoj
për besnikërinë e tij, tani po i them veç ca fjalë
sado pak të rrimë me të, shumë dituri ma fal.

Kastriot Alushaj 11/1

“LOVE MYSELF”

I'm finding how to love myself. You know, I didn't know anything about loving myself. What is loving myself? What is loving yourself? I don't know who can define their own method and the way about of loving myself.

It's our mission to define our way to love ourselves. It's never intended but, it feels like using people to love myself.

If you look at in a certain way, it's harder loving myself than loving someone else.

Our lives are too long to just throw ourselves out. I believe in myself inside this maze, because the winter passes, spring comes again.

The me from yesterday, the me from today, the me for tomorrow are teaching me how to love myself.

Fatbardha Islami 12/4

THE LITTLE INSECURE STAR

Far away in the universe there was a tiny star which didn't realise just how bright it could shine. It would look at the sun and envy how big it was, looked at all of the stars and only dream of being one of them. The star would look at the moon and admire its inpeakable beauty. But, on one of the darkest nights God told one of his angels to tell the star a secret only they could know. The angel got close and whispered in the star's ear: "Get ready tiny star, it's your time to shine". Only then did the star realise just how bright it actually shined. The little star taught us: -We are more important than we think, Don't stress out, had always makes sure that our time will come, Let's prepare tht when that time comes we will shine bright.

"Moonchild don't cry, when the moon rise it's your time"

Abide Gërbeshi 12/4

“YOU”

I need to know,
Who am I
Where do I belong
Look, the point is, stop trying so hard to be something you are not.
Like so many things it's not what is outside, what is inside counts.
You must be imaginative, strong hearted.
You must try things that may not work, and you mustn't let anyone define your limits because of where you come from.
You gotta let go off that stuff from the past, cause it just doesn't matter.
If you focus on what have you left behind you, you'll never be able to see what lies ahead.
The only thing that matters is what you choose to be now.
They don't decide who you are, You do You, only Limit is your soul.
You are what you choose to be.
There's no one I'd rather be than me.
You've got greatness on you.
Don't let fear stop you from doing the thing you love.
Never give up.
There's no secret ingredient.
It's just You.

Rinesa Pajaziti 12/4



JUDGING IS TOXIC

Everyone knows what this mean. But not every one of us refrain ourselves from doing this. As human we have to take of other people's lives as well.

Do you know how people killed themselves, just because they were judged or builled by others?

Or how many people experienced bad moments or depression?

How many of our friends were supposed to be the happiest on their days but we made them feel sad?

Do you know who's behind this?

YOU HUMAN YOU!

Someone with a selfish heart and little brain, which only cares for their own happiness.

By judging others you do NOT define them, you define yourself.

You can nesar know the troubles they are going through in their lives.

You don't know their everyday struggles.

For this reason, I am starting from myself, that we as human beings we must stop making this terrible mistake on others. We must stop and must start to understand them.

In our daily we are judged by our past, identities, the place we live, or education background.

After anything we do in any life we are judged no matter what!

So be who you want to be. But don't judge a book by its cover or don't judge at all you know their names, but not their stories.

So, if you want to judge once again just remind yourself of this question are you perfect that you're judging others?

Arlinda Behrami 11/5

"MEMORIES"

Have you ever thought about your unforgettable memories? Do you have an answer if someone asks you about it, or you will just start thinking and you realise that you don't have such moments. Having a story to tell doesn't mean that you went somewhere and did something good. Unforgettable moment can be when you lose someone from and you can't never forget about them. It doesn't have to be an "forbidden love", it can be someone from your family, this hurts the most. Have you ever felt broken? Broken inside, I mean. Even not wanting to close your eyes because you will see your biggest nightmare. But, just right after the rain the sun will shine, everything will be better and maybe this is your "unforgettable moments". The moment when you decided to live for those their lives, for th one who you loved the most. Little words can mean the happiest person alive. Make sure to create those moments which you can never stop talkin about, that your face will start smiling immediately when someone mentions them. Everyone has to pay for everything, you can't even receive love without giving it first.

Diellza Rexha 12/4

قبيل الوداع

ماذا عساني أن أقول لكم في النهاية؟! هل أذكر لكم بعض ذكرياتنا أم أبوح لكم أنه من الآن شوقكم يقتلني فيا هذه الأيام باقية و لا يتكرك الزمن و لكم مع الأسف نظام الحياة يفرض نفسه. لم أكن أتخيل أن اليوم الذي أفتح عيني في صباحه و لا أرك يا مدرستي يأتي بهذه السرعة و لكنها مرحلة من مراحل الحياة و لا بد أن نرحل نودع حتى من نحب و لأن لكل بداية نهاية و هذه نايئنا في مدرستنا الغالية قد أوشكت و إني سأشتاق لكم مثل الصحراء للماء بل و أشد من ذلك. و هذه ثلاث سنوات كاملات أجمل مرحلة في حسانتنا فيها أصبحنا صديقات أخوات حبيبات و ما أحلى تلك الأيام رغم الصعوبات التي مررنا بها. لم أعد أتمالك نفسي أخذت عيناء تغرق في الدموع، تذكرت أول يوم التقينا فيه لم أكن أترقع فيه أي سأتعلق بكن لهذه الدرجة و أحبكم من أعماق قلبي فشكرا لله و شكرا لكم جميعا يا صديقاتي أرجوا أن أكون جزء من ذكرياتكن كما شتكن جزء من أجمل ذكرياتي و أنتم يا أساتذتي المحترمين فقد تعلمنا منكم أشياء كثيرة لا تعد و لا تحصى.

Sumeja Bulliqi 12/3

حببتي؛ الى اللقاء

السلام عليك يا حبي بيتي. اليوم اكلمك لآخر مرة، ولكن لا استطيع ان اقبل هاذا لا يوجد شيء صعب كمل ودعا هذا صحيح، و العكس كان حلوا لي. انا ذاهبة يا حبيبة، هل تسمع ذاهبة كنت قادمة، و الان ذاهبة الان ادخل الصف، انظر كل شيء مرة اخرى هاذا صفي، انظر اليه، كم ذكريات لدي هنا؟ لا استطيع حسابهم ابتسامه، دموع، سعادة، حزن... كل من كل. لست مدرسة فقط، كنت دنيايا المفتاح لقلبي، و الشغاء لصدري. امشي و امشي... كل زاويتك لدي شيء، ذكر، الان اصبحوا ذكريات. جميلتي لا تحزني، هكذا الدنيا، انها تدور و نحن معها. اليوم نكون، و لكن غدا نذهب. جميلتي، لا تحزني سلام عليك، و لآخر مرة الى اللقاء.

Aida Hashani 12/4

هاذا اكتب؟

أَكْتُبُ عَنْكَ وَ صِفَاتِكَ، أَمْ عَنْ سَيْرَتِكَ، أَمْ عَنْ رَحْمَتِكَ وَ عَطْفِكَ، أَمْ عَنْ صَبْرِكَ وَ تَحُمُّلِكَ، أَمْ عَنْ شَوْقِي إِلَيْكَ؟ مَا رَأَيْتُ النُّورَ فِي وَجْهِكَ، وَ مَا سَمِعْتُ كَلِمَةً مِنْ صَوْتِكَ، وَ لَكِنْ قَلْبِي مُتَمَلِّئٌ بِالْحُبِّ وَ الشَّوْقِ إِلَيْكَ. اِسْتَمْتُّ إِلَيْكَ يَا مَنْ هَدَى اللهُ عَلَيَّ يَدَيْكَ قَلْبًا غُلْنَا، وَ أَعْيْنَا عَمِيًّا وَ آدَانَ صَمًّا. اِسْتَمْتُّ إِلَيْكَ يَا صَاحِبَ الشَّفَاعَةِ، وَ يَا مَنْ لِأَجْلِكَ اِنْشَقَّ الْقَمَرُ، وَ تَبَعَ الْمَاءُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِكَ اِسْتَمْتُّ إِلَى صَبْرِكَ وَ حِلْمِكَ وَ إِلَى أَحْلَافِكَ الْعَظِيمِ. كَيْفَ لَا اِسْتَأْقُ وَ قَدْ قُلْتُ وَ دَدْتُ أَيَّ لَقِيْتُ إِخْوَانِي فَهَلْ سَنَرَكَ وَ تَلْتَقِي بِكَ فِي الْآخِرَةِ يَا رَسُولَ اللهِ. اِسْتَمْتُّ إِلَيْكَ يَا مَنْ صَلَّى عَلَيْنِكَ اللهُ وَ مَلَائِكَتُهُ: إِنَّ اللهُ وَ مَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَيَّ النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيَّ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَ بَارِكْ عَلَيَّ حَبِيبِكَ وَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيَّ وَ سَلَّمَ.

Medina Kastrati 12/4

Seni hayallerine ulařtıracak en önemli Őey , CESARETİNDİR.

Tek ihtiyaçın olan yetenektir : Asla vazgeçmemek!

Ara verebilirsin yeterki PES ETME.

Hata yapmaktan korkma! Ya kazanırsın , ya öğrenirsin; Asla kaybetmezsin!

Sadece kendine güven , düşündüğünden daha iyisini yapabilirsin.

Hayallerinizin son kullanma tarihi yoktur. Derin bir nefes alın ve yeniden deneyin.
Asla vazgeçmeyin!

Elma Murati 4/10

EYY ISTANBUL !

Sana sesleniyorum eyy istanbul,
Ne var senin içinde beni çeken?
Ne var o kız kulesinde benim rüyalarım
giren?
Neden bu kadar seslisin aynı zamanda da sessiz?
Neden bu kada aydınlıksın aynı zamanda da
karanlık?
O kaldırmalarda yürümek istiyorum.
Seninle hayal edebildiğim kadar gitmek istiyorum.

Rezana Lushta 12/3

EN BÜYÜK ACI

Yazmak ve anlatmak arasında ince bir çizgi vardır. O kadar ince ki bazen şaşırtıyor insanı. O kadar aynı yönleri vardır ikisininde .

Yaşadığın bir şeyi bazen birine yada birilerine anlatmak istiyorsun . Anlatırken de yaşadığın herşey tekrar film gibi canlanıveriyor gözlerinin önüne , yani o yaşadığın şeye tekrar dönüyorsun.

Ama senin ne yaşadığını kimse anlayamıyor, çünkü bir şeyi yaşamadan karşındaki kişinin nasıl hissettiğini anlayamıyorsun .

Geriye tek bir seçenek kalıyor oda o yaşadığını yazmaktır.

Yazıyorsun tekrar gözünde aynı sahne. Napıcağız. Yinede yazmaya devam edeceğiz belki o acı hafiflenir diye.

Ama hiç bir şey içimdeki o acıyı hafifletirmiyor işte.

O acı gitgide büyüyor. Ve hep içinde bir eksik oluyor....

Belki felsefeyle girdim biraz ama, içimde bu felsefeleri öğreten eksik.

Felsefe öğretmenim öldü benim, o 5 sene önce beni felsefeleriyle yalnız bırakıp gitti. O yüzden şaşırmanın ne diyorum diye , çünkü acım büyük.

Bir insanın kendinden çok sevdiği biri gidince bu hayattan onun ona öğretikleriyle tutunuyor insan bu hayatta.

Kime anlatıysam onu anlayamadı beni. Kime onu kaybettiğim günü anlatıysam tekrar yaşadım o 15 ekim kurban bayramını. Tekrar gözlerim doldu

İnsan öğretmenine kaybedince içi param parça oluyormuş.

Ehh işte kimi aşk acısı çeker bu yaşta kimiye hayat acısı. Ben ise dede acısı çekiyorum.

Ben de dede dedin mi?, akan sular duruyor.

Herşeyi paylaştığım birini kaybettim ben ve kimse beni anlayamaz.

Bu aşk acısına benzemez ,başka bir şeye de. Ne kadar yazsam da onun için yinede o geri gelmiyor, beni her konuda yalnız bırakmayan insan dönmüyor.

“Arkanda dağ gibi adam”lafını kullanırsın ya benim de “Arkamda dağ gibi bir dedem vardı.” Ama o da 5 sene önce beni bırakıp göçtü bu hayattan. Hayranlıkla örnek aldığım kişi artık yok Şimdi o olsaydı mesele anlatırdı bize. Yada oyun oynardı bizimle. Belki kahkaha atardık birlikte.

Ve o yine bir sigara alıp yakmak isteyecek ve biz çakmağ elinden alıp o sigarayı kim yakacak diye yarış yapıcaktık. yine insülin saati gelecek, çünkü bizimki şeker hastası, ve yine ben gidip o insülini verecektim. O bana yeni dualar öğretecekti. Yine bir gece , geç saatlerde uyanıp banyoya gitmek isteyecektim ama korkuyor olacaktım o da kalkıp bastonunu da alıp beni kooridorda bekler olucaktı. Ama işte dönmüyor artık giden geri gelmiyoro.....

İşte dede acısı başka be. ALLAH yaşatmasın kimseye bu acıyı....

5 senedir eksikim ben. 5 senedir acıyla yaşıyorum ben. Anlatamadığım acı işte bu Anlayamadığınız acım budur.

Rezana Lushta 12/3

EDHE KËTË VIT U MBAJT GARA NË KURAN NË NIVEL TË MEDRESEVE TË BALLKANIT

Me datën 1 nëntor 2019, nën patronatin e kryetarit të Bashkësisë Islame të Republikës së Kosovës, myftiut Naim ef. Tërnavë, Medreseja e Mesme “Alauddin” organizoi garat e Kuranit në nivel të medreseve të Ballkanit. Në amfiteatrin e Medresesë “Alauddin” në Prishtinë u bë hapja zyrtare e këtyre garave, e në hapjen solemne mori pjesë kryetari i Bashkësisë Islame të Kosovës, myftiu Naim ef. Tërnavë me bashkëpunëtorë, kryetarë të Këshillave të BI-së, përfaqësues të Dianetit nga Turqia, përfaqësues nga Arabia Saudite, Shqipëria, Sanxhaku, Mali i Zi, Kroacia, Bullgaria, si dhe shumë mysafirë të tjerë. Në këto gara morën pjesë medresetë nga gati gjithë shtetet ballkanike, si: Kosova, Shqipëria, Turqia, Bosnja, Mali i Zi, Kroacia, Bullgaria dhe Sanxhaku.

Në fillim të garave u lexua një pjesë nga Kurani, nga lexuesi Egzon Ibrahim, e më pas me një fjalë rasti të pranishmëve u drejtua drejtori i Medresesë “Alauddin” në Prishtinë, Mr. Jakup ef. Çunaku, i cili në fjalën e tij shprehu mirëseardhjen për mysafirët, si dhe u uroi që edhe ky organizim i sivjetmë, i dyti i këtij lloji, të jetë në vazhden e bashkëpunimit të mirë e të ndërsjellë ndërmjet medreseve të mesme të Ballkanit.

Në fjalën e tij Myftiu Tërnavë i përshëndeti të pranishmit dhe u dëshiroi mirëseardhje dhe qëndrim të këndshëm në këtë objekt, ndërsa tha se pavarësisht furtunave që e goditën vendin dhe shkollën tonë gjatë shekullit që shkoi, Medreseja prapë arriti ta ruajë leximin dhe mësimin përmendsh të Kuranit, fjalës së Allahut, xh.sh. Ai po ashtu falënderoi edhe

RABITA-n (Ligën e Botës Islame) për ndihmën e ofruar për mbajtjen e këtyre garave.

Fjalë përshëndetëse mbajti edhe z. Abdullah Gari, drejtor i Zyrës Rajonale të Organizatës së Ligës së Botës Islame (Rabita), i cili përcolli përshëndetjet e sekretarit të saj, Prof. Dr. Muhammed Abdulkerim Isa. Gari e falënderoi edhe Myftiun për mikpritjen bujare, si dhe të gjithë ata që kanë punuar për këto gara. Ai i dhuroi Myftiut Tërnavë një kopje të Kartës së Mekës së nderuar, në gjuhën arabe dhe të përkthyer në gjuhën shqipe.

Edhe përfaqësuesi nga Turqia, Nazif Yilmaz-drejtor i përgjithshëm për arsimin fetar në Ministrinë e Arsimit, mbajti një fjalë rasti, ndërsa, pos tjerash, theksoi se tani nga Medreseja “Alauddin” po realizohet një garë shembullore.

Me këtë rast u bë dhënia e diplomave për hafëzët e Kuranit, kurse krejt në fund u kënduan edhe ilahi nga Kori i Medresesë, për të vazhduar pastaj me mbajtjen e garave për gjithë ditën tjetër, më 2 nëntor.

Ndërkaq, më 3 nëntor 2019 garat e Kuranit në nivel të medreseve të Ballkanit përfunduan, e në përmbyllje të tyre e mori fjalën prapë Myftiu Tërnavë, duke falënderuar të gjithë pjesëmarrësit në këtë garë, jurinë tejet profesionale, si dhe duke theksuar se ishte një garë e fortë e me asnjë humbës. Ai po ashtu falënderoi z. Abdullah Gari, drejtorin e Zyrës Rajonale të Organizatës së Ligës së Botës Islame (Rabita), si dhe drejtorin gjeneral të Ligës së Botës Islame, z. Muhamed Isa, për ndihmën e ofruar për mbajtjen e këtyre garave. Ai e falënderoi edhe drejtorin e Medresesë, Jakup Çunakun si dhe stafin e tij, për këtë



organizim shumë të mirë të garave kuranore.

Më pas mori fjalën drejtori i Medresesë "Alaud-din", Jakup Çunaku, i cili në fjalën e tij përmbyllëse falënderoi të gjithë pjesëmarrësit në këtë garë, si dhe i falënderoi edhe shkollat që i dërguan nxënësit në këtë garë kuranore. Çunaku theksoi porosinë kuranore: "bashkëpunoni në punë të mira dhe të mbara...!", dhe i falënderoi anëtarët e komisionit vlerësues, të cilët e kryen me përpikëri përgjegjësinë e marrë. "Vlerësoj se këto gara ishin të suksesshme vetëm për faktin se jemi tubuar për herë të dytë me tetë medrese të ndryshme nga Ballkani, dhe ky tubim ka peshën dhe rëndësinë e vet, e ku jemi njohur edhe më shumë me njëri tjetrin", tha ndër të tjera drejtori Çunaku.

Në këto gara morën pjesë gjithsej 40 garues nga tetë vende të Ballkanit, të cilët testuan memorizimin dhe leximin e bukur të tyre para një komisioni profesional të përbërë prej: Hfz. Safet Hoxha – Kosovë, Hfz. Etem Alanka – Turqi, Abdullah Muhibi – Siri, Hfz. Aziz Ali – Kroaci dhe Dr. Emjed Saadeh – Jordani

Fituesit e tre vendeve të para në nivelin e garës për lexim të lirë të meshkujt ishin:

1. Ahmed Shadinlija (Bosnjë);
2. Mahmud Enes Alpsumer (Turqi), dhe;
3. Miraxh Islami (Kosovë).

Fituesit e në nivelin e garës për lexim të lirë të femrat ishin:

- Rejhana Ukperaj (Shqipëri), dhe;
Firesa Gollaku (Kosovë).

Në garën për hifz të xhuzit të 30-të në kategorinë e meshkujve fituan:

1. Muhamet Vehap (Bosnja);
 2. Eronit Hajdari (Kosovës), dhe;
 3. Amin Sula (Shqipëri).
- Ndërsa të femrat në këtë kategori fitues ishin:
1. Nexhla Zukorliç (Sanxhak);
 2. Rejhane Murati (Kosovë), dhe;
 3. Naida Doiç (Kroaci).

Në garën për 3 xhuza në kategorinë e meshkujve fituan:

1. Lind Gralleva (Kosovë);
2. Abdurrahman Abdulmenan (Bosnjë), dhe;
3. Alen Bala (Shqipëri).

Ndërsa për femra në po këtë kategori fitues ishin:

1. Anisa Dërguti (Kosovë);
2. Sumeja Destanoviç (Sanxhak), dhe;
3. Rejhana Ukperaj (Shqipëri).

Në garën për hifz (memorizimit të Kuranit) në 5 xhuza në kategorinë e meshkujve fituesit ishin:

1. Bilal Hamidoviç (Bosnjë);
2. Ubejd Ademi (Kosovë), dhe;
3. Mustafa Xhan Agirbash (Turqi).

Ndërsa për femra në këtë kategori fitueset ishin:

1. Amire Dërguti (Kosovë), dhe;
2. Emina Zukorliç (Sanxhak).

Në fund iu dhanë mirënjohje dhe fletëfalënderime përfaqësuesve nga Liga Botërore Islame, si dhe medreseve pjesëmarrëse dhe anëtarëve të komisionit vlerësues, dhe po kështu mirënjohje dhe shpërblime morën edhe fituesit e këtyre garave. Krejt në fund, për pjesëmarrësit e kësaj gare u organizua një ekskursion njëditor nëpër Kosovë.



Miraxh Islami



Lindi Gllareva



Ubejd Ademi



Amire Dërguti



Anisa Dërguti



Rejhane Murati



Firesa Gollaku

PANAIRI I SHKENCËS DHE I KULTURËS

Më 07.12.2019 nga “Lëvizja Koha” u organizua Panairi i Shkencës dhe Kulturës në Vushtrri. Pjesë e këtij panairi ishin mbi njëzetë shkolla, nga qytete të ndryshme të Kosovës, po edhe nga trevat shqiptare. Në këtë panair Medreseja e Mesme “Alauddin” mori pjesë për herë të katërt si përfaqësuese e komunës së Prishtinës. Nxënësit kishin mundësi për demonstrim praktik të njohurive teorike në fusha të ndryshme. Nxënësit që morën pjesë në këtë panair ishin: Xhelil Vehapi, Arbnor Metolli, Berat Surkishi, Ardit Krasniqi dhe Huvejd Neziraj.



EDHE KËTË VIT U MBAJT TURNIRI NË MEDRESENË ALAUDDIN

Në Medresenë e Mesme “Alauddin” në Prishtinë edhe këtë vit u mbajt turniri tradicional në futboll. Ashtu si edhe viteve të kaluara, edhe këtë vit turniri u organizua në mes paraleleve të djemve, organizim ky që solli një atmosferë imponante dhe tepër të hareshme mes gjithë nxënësve të shkollës. Pas zhvillimit të ndeshjeve në mes klasave, për disa ditë me radhë, finalja në fund u mbajt në mes klasës 12/1 dhe 12/2. Loja përfundoi me fitoren e klasës 12/1, me një rezultat të ngushtë 2:1.



SHËNOHET 68 VJETORI I MEDRESESË “ALAUDDIN”

Në ambientet e medresesë së mesme “Alauddin”, me një program të pasur kulturor, u shënua 68 vjetori i themelimit të këtij institucioni. Në këtë organizim morën pjesë kryetari i Bashkësisë Islame të Kosovës, myftiu Naim ef. Tërnavë, i shoqëruar nga një pjesë e kabinetit të tij, drejtori i Medresesë, Jakup ef. Çunaku, si dhe stafi i mësimit dhe nxënësve dhe mysafirë të tjerë.

Fillimisht para të pranishmëve u lexua një pjesë nga Kurani fisnik, e më pas fjala iu dha myftiut të Kosovës, Naim ef. Tërnavë, i cili çmoi dhe vlerësoi lart kontributin e medresesë “Alauddin” dhënë me dekada të tëra. “Më lejoni që në emrin tim dhe në emër të institucionit të Bashkësisë Islame të Kosovës, të jua uroi ditën e shkollës të gjithë juve që jeni sot këtu, si dhe të gjithë atyre që kanë mësuar në këtë kështjellë të dijes. Është kënaqësi e madhe të jemi sot këtu e të rikujtojmë 68 vjet të bujshme, 68 gjenerata që u edukuan dhe u arsimuan në këtë vatër të arsimit. Kujtojmë vitet e hapjes së Medresesë dhe kohë e vështira që e karakterizuan popullin shqiptar, e megjithatë dëshira për dije dhe dashuria për fe dhe atdhe bëri që të hapet një dritare e re e mësimit të fesë në gjuhën e ëmbël shqipe, e që ishte hapje e Medresesë, për të cilën jemi krenarë çdoherë”, tha ndër të tjerash myftiu Tërnavë.

Më pas, për të treguar për historikun, të arriturat dhe sukseset e Medresesë foli drejtori, z. Jakup ef. Çunaku, i cili ndër të tjera tha se nëntori është një

nga muajt në të cilin janë shënuar ngjarje e ndodhi që kanë ndryshuar rrjedhën e fatit të popullit tonë. “Në ato rrethana shumë të vështira, të parët tanë, që njiheshin për dashurinë që kishin për fenë dhe kombin, morën vendimin e hapjes së institucionit të dijes, arsimit dhe edukimit në gjuhën shqipe. Kjo ishte Medreseja e parë shqipe. Në vitet e ‘50-ta, Medreseja nuk e kishte rolin vetëm të një vatre të dijes, por ishte institucioni që arsimonte dhe edukonte gjithë të rinjtë për vlerat kombëtare. E në vitet e vështira të popullit të Kosovës, vitet e ‘90-ta, Medreseja shumëfishoi rolin e saj, duke u vënë në shërbim të popullit dhe kauzës sonë për çlirim.”, tha përveç tjerash, drejtori Jakup ef. Çunaku.

Duke folur rreth sukseseve të kësaj shkolle, drejtori Çunaku përmendi edhe numrin e madh të nxënësve që diplomuan në këtë shkollë, e të cilët sot i gjejmë thuajse në të gjitha porët e jetës. Gjithashtu ai përmendi edhe organizimin për herë të dytë të garave të Kuranit në kuadër të medreseve në Ballkan. Krejt në fund, ai falënderoi për përkrahjen e vazhdueshme që Kryesia e Bashkësisë Islame të Kosovës, MASHT-i, DKA-ja dhe faktorët e tjerë po ia japin Medresesë, si mbështetje e vazhdueshme dhe e pakursyer që po ndikon edhe në paraqitjen e shkollës.

Krejt në fund para të pranishmëve u dha një program i pasur kulturor me ilahi, poezi e monologë, i përgatitur nga nxënësit e kësaj shkolle.

(Redaksia)



MEDRESISTËT U PARAQITËN ME PROGRAM ARTISTIK PËR HERË TË PARË PARA MËRGATËS SONË NË ZVICËRR

Një grup i nxënësve të medresesë “Alaud-din” në Prishtinë, me drejtorin Jakup Çunaku dhe dy profesorë, Adnan Simnica dhe Hysni Beka, patën rastin të vizitojmë shtetin e Zvicrës, dhe të paraqesim një program artistik të nxënësve të shkollës sonë. Në ditën e shtunë vizituan qytetin e Wili-t dhe xhaminë e këtij qyteti, ku u pritën jashtëzakonisht mirë. Po këtë ditë prezantuan para vëllezërve dhe motrave tona në Zvicër, pra një program të larmishëm me këndim të Kuranit fisnik, ilahi, poezi, poema dhe shumë pika të tjera. Salla ishte e mbushur përplot, dhe të gjithë u ndanë të kënaqur me paraqitjen e programit të nxënësve të Medresesë.

Në ditën e diel grupi vizitoi qendrën shqiptare në Zvicër, që është xhamia në Cyrih, ku u pritën nga imami dhe kryesia e xhamisë, të cilët edhe i falënderuan për vizitën. Pasditja e të dielës ishte e lirë, e grupi e shfrytëzoi rastin ta vizitojë qytetin e Cyrihut. Kjo ishte hera e parë që nxënësit e medresesë “Alauddin” në Prishtinë u paraqitën para publikut në Zvicër, dhe për këtë duhet falënderuar Kryesinë e Unionit të Bashkësisë Islame në Zvicër, për ftesën, mikpritjen dhe kujdesin e tyre gjatë tërë kohës. Të hënën, paradite, grupi u kthye në Kosovë, duke pasur me vete kujtime të bukura që do të mbesin përherë në kujtesën e shkollës sonë.

Lejla Krasniqi 12/3



KOSOVËS I SHTOHET EDHE NJË HAFËZE

Hadixhe Kadriu, nxënëse e medresesë “Alauddin”, më datë 01.11.2019 mori titullin zyrtar “Hafëze e Kuranit”. Bashkësia Islame e Kosovës organizoi konkursin për marrjen e certifikatës së hifzit në tetor të vitit të kaluar, e aty Hadixhe Kadriu ishte njëra prej pjesëmarrësve, ndërsa pas kalimit me sukses të provimit, në hapjen e Garave Ballkanike të Kuranit, Hadixhe Kadriu stoliset edhe me certifikatën zyrtare të hifzit. Allahu e begatpftë me shëndet dhe jetë të gjatë!

(Redaksia)



UBEJD ADEMI, PËRVEÇ MEMORIZIMIT TË KURANIT, MËSON PËRMENDËSH EDHE LIBËR HADITHESH

Ubejd Ademi, nxënës i klasës 11/2, në vitin 2017 e ka përfunduar mësimin përmendësh-hifzin e Kuranit fisnik, në kryeqytetin e Arabisë Saudite, Rijad. Këtë ai e ka bërë ende pa u regjistruar si nxënës në Medresenë “Alauddin”, duke qenë si fillorist. Koha e mësimit të Kuranit i ka zgjatur dy vjet e nëntë muaj. Këtë ai e arriti nën mbikëqyrjen e recituesit të njohur Selman Utejbi.

Pas kësaj Ubejdi ka vazhduar Medresenë, e duke qenë nxënës i Medresesë ai vazhdoi aspiratën e tij të lartë në rrugën e dijes. Kështu ai arriti ta mësojë në tërësi përmendësh në origjinal - gjuhë arabe librin e mirënjohur të haditheve “Bulug el Meram” i shkruar prej dijetarit Ibën Haxher El Askalani (Zoti e mëshiroftë!). Ky libër përmban gjithsej 1577 hadithe. Për ta mësuar këtë libër Ubejdit iu deshën një vit e dy muaj. Shkolla jonë i dëshiron Ubejdit shëndet dhe suksese të mëtejme në rrugën e ndritshme të kërkimit të diturisë!



MATURANTI I MEDRESESË, ABDULLAH HURUGLICA NË “PRISHTINA OPEN 2020”



Nxënësi ynë, Abdullah Huruglica, maturant i këtij viti, nga klasa e 12/2, mori pjesë në turneun e debatit për shkollat e mesme të Prishtinës “PRISHTINA OPEN 2020”, turneu i parë në vend i këtij lloji.

Ky organizim u bë nga “Debate Center” dhe Komuna e Prishtinës, e ky turne i mbajtur mes datave 15 dhe 19 maj, përveç mirënjohjes për pjesëmarrësit dhe certifikatat, ndikoi edhe më shumë në promovimin e shkollave dhe të rinjve, dhe njihjen mes tyre. Nxënësi ynë, Abdullah Huruglica në këtë turne fitoi titullin “Debateri më kreativ i Prishtinës”.





THËNIET E MATURANTËVE NGA KLASA 12/1

1. Adi Regjepi: "We hate some persons because we do not know them, and will not know them because we hate them."
2. Adrian Zogaj: "Bëhu i vazhdueshëm në punë të hairit!"
3. Aid Bajraktari: "Kur asgjë nuk shkon mirë, shko të flesh!"
4. Aid Sekiraqa: "Diplomimi nuk është fundi, është fillimi." (Orrin Hateh)
5. Altin Maqedonci: "Sot jemi këtu, e nesër nuk e di askush se ku do të jemi."
6. Amar Isufi: "A thing is a thing, not what is said about that thing."
7. Amir Gashi: "Mos ki frikë nga ndryshimi, por ki frikë nga rutina!"
8. Abdullah Kadriu: "Dy të gabuara nuk e bëjnë një të drejtë." (E huazuar)
9. Arbënor Metolli: "Këto tre vjetët e para pak vështirë, se pastaj mësohemi."
10. Ardit Krasniqi: "Puno në profesionin tënd derisa t'i bindësh të tjerët se ke superfuqi!"
11. Argjend Hoxha: "Forca bën fuqinë." (E huazuar)
12. Arjanit Asllani: "Më mirë t'ia japësh një punë atij që nuk ka kohë, sesa atij që ka kohën e botës."
13. Durim Sejdiu: "If you hate a person, you hate something in him that is part of yourself. What isn't part of ourselves doesn't disturb us."
14. Egzon Bajrami: "Shfrytëzoje kohën në maksimum."
15. Elson Bunjaku: "...you wouldn't get it!" (Joaquin Phoenix, JOKER)
16. Endrik Gollaku: "Prano çfarë nuk mund të ndryshosh, dhe ndrysho çfarë nuk mund të pranosh!"
17. Enis Tërmkolli: "Sneaky beaky like!"
18. Enis Veliu: "Të premtoni vetëm atë që mund të realizoni!"
19. Ensar Berisha: "Besnikëria është e rrallë. Po e gjete, mbaje fort!"
20. Fortin Zeqiri: "Vazhdo të ecësh para! Uji që rri në një vend është ujë i ndotur."
21. Kasim Gërbeshi: "Ngrije kokën lart, sepse jeta është e shkurtër të mendosh për të kaluarën! Shijojë të ardhmen që ke para vetës, dhe lufto për atë që është e jotja!"
22. Ledian Ajeti: "Gjyshërit mund të jenë pasuria më e madhe që mund të ketë një fëmijë."
23. Miran Ferati: "Ngrohtësinë e fëmijërisë sime e gjeta në gjoksin e nënës, ndërsa nga ty, moj medreseja ime, mësova se si duhet jetuar jeta."
24. Miraxh Islami: "Njeriu i drejtë i gjen gjithmonë zgjidhje jetës, edhe pse gjithë jetën i bëjnë padrejtësi!"
25. Modest Bahtiri: "Njeriu më i dobët është ai që nuk e pranon gabimin e vet."
26. Muhamed Koshi: "Shoku i mirë, në ditë të vështira." (Populli)
27. Muhamed Nitaj: "Bukuria e shpirti është gjëja e vetme që i verbëri mund ta shohë."
28. Murat Durmishi: "Sprovat nuk janë teste për fuqinë tënde, por janë për lidhjen tënde me Allahun."
29. Sead Jakupi: "Familja është brumi i suksesit tënd."
30. Xhelil Vehapi: "Mbaj sytë në yje, dhe këmbët në tokë!"



THËNIET E MATURANTËVE NGA KLASA 12/2



1. Abdullah Huruglica: "Ai që nuk lexon fare libra është më i mirë se ai që beson çdo gjë që ka lexuar në të." (Sami Frashëri)
2. Albert Salihu: "To anyone who ever doubted me, hated me, did me wrong or counted on me to fail! I'am still here. Still going."
3. Altin Gashi: "Dashuria është një ndër krijimet më të bukura të Zotit, dhe ndjenja më e komplikuar për njerëzit."
4. Arben Sinanaj: "But no matter what has happened or what will happen, you will never lose value. You are special, don't forget it!"
5. Berat Surkishi: "Easy peasy lemon squeezy."
6. Besar Sylejmani: "Lumturia është si syzet. Edhe pse i ke të vendosura në sy, i kërkon gjithandej."
7. Bujar Kastrati: "Shpata nuk vret njeri. Ajo është mjet në duart e orasësit."
8. Eduard Avdyli: "Mbajini mend ditët që luteshit për gjërat që tani i keni!" (Hygo)
9. Emxhet Memedi: "Veprat e mira janë aroma e këndshme që të tjerët e ndiejnë te ti." (Selman El-Audeh)
10. Enes Imeri: "Dhe pse je larg syve, afër zemrës të kam."
11. Enis Bregaj: "Mëso nga dje, jeto për sot, shpreso për nesër!"
12. Ensar Hoxha: "Kënaqësia më e madhe në jetë është të bësh atë që njerëzit thonë që nuk mund ta bësh."
13. Fatlum Haxholli: "Vështirësi fillimi, vështirësi mbarimi, mirëpo për këto të dyja nuk është i njëjti kuptim."
14. Furkan Esati: "Jeto sot, të frymëzosh të nesërmen!"
15. Gëzim Demiri: "Nëse mëson për shokun tënd diçka që e urren, atëherë arsyetoje atë! E nëse nuk mund të gjesh arsye, atëherë thuaj në vete se ndoshta vëllai im ka ndonjë arsye që unë nuk e di!" (Abdullah bin Zejdi)
16. Habib Berisha: "Çdo sprovë kalohet me lehtësi duke punuar dhe duke i thënë vetes se mundesh."
17. Haris Zekolli: "The lion is the king of jungle, but the wolf never performs in the circus."
18. Jasin Bilalli: "Everything that challenges you, it will change you."
19. Muhamed Curri: "Mos u turpëro nga veprimet e tua, dhe jo duke e humbur ndjenjën e turpit, por duke mos bërë veprime për të cilat turpërohesh!"
20. Muhamet Kaçiu: "Fjalët janë si njerëzit, po të të bien, të thyejnë shpinën, e nëse i hedh poshtë këmbëve, triumfon." (E huazuar)
21. Muhib Kozhani: "Jeta nuk është një fushë me lule ku mund të jetosh i lumtur, por është e mbushur me përpjekje lojërash në një skenë të ngushtë e me plot trysni, hakmarrje dhe gënjeshtër." (Orhan Pamuku)
22. Naser Berisha: "Vetëm peshqit e ngordhur shkojnë nga shkon rrjedha."
23. Ridavan Beka: "While there is someone in the sky who protects me, there is no one on earth who can defeat me."
24. Rinor Rushiti: "Nuk kanë rëndësi vitet në jetën tënde, por jeta në ato vite." (Abraham Linkoln)
25. Samir Olluri: "Gjithçka, edhe më e parëndësishmja, mund të të duhet një ditë. E rëndësishme është të dish atë që të tjerët nuk e dinë përse ti e di." (Umberto Eco)
26. Suhejb Avdiu: "You live only once, but if you live right, once is enough."
27. Shpëtim Osmani: "I'am a beacon of knowledge blazing out across a black sea of ignorance."





THËNIET E MATURANTEVE NGA KLASA 12/3

1. Alma Krasniqi: "When Allah is with me, my troubles are in trouble."
2. Amra Sadiki: "Larg hakmarrjes dhe të keqes, afër të mirës dhe buzëqeshjes."
3. Anesa Kastrati: "Allah has already planned your life if something goes wrong it went wrong for a reason."
4. Arta Llapjani: "Ai që mban zemrën e tij pran Zotit, do të gjejë paqe dhe qetësi, ndërsa ai që e jep zemrën e tij për njerëzit, do të gjejë shqetësim dhe frikë."
5. Aurora Aliu: "Çfarë do të vijë është më e mirë sesa çfarë ka shkuar."
6. Beslinada Morina: "Mirëmëngjesi atyre që më kuptojnë, se ata që s'më kuptojnë duhet t'u them prapë: "Natën e mirë!"."
7. Bleona Lipovica: "Durim nuk do të thotë sa gjatë mund të presësh, por sa mirë sillësh kur je duke pritur."
8. Blinerë Uka: "Learn to become humble when you have everything, and learn to have patience when you have nothing!"
9. Bushra Abdullahu: "If you have the power to go alone in a restaurant and cinema hall, then you can do anything in your life."
10. Diarta Maloku: "Nëse jeta të rrezon në gjunjë, mos u dëshpëro! Kujto se je në pozitën më të mirë për ta lutur Zotin!"
11. Diellza Pacolli: "Jeta nuk është e gjatë që të provojmë çdo gjë, e as nuk është e shkurtër që të kujtojmë çdo gjë. Ajo është e bukur nëse e kuptojmë se kjo dynja nuk vlen asgjë."
12. Elmedina Berisha: "S'ka rëndësi se sa njerëzit besojnë në aftësitë tua. E jotja është t'ua dëshmosh të kundërtën."
13. Enisa Mavriqi: "There is always hope."
14. Esra Fejzullahu: "Kujtoje Zotin, sado mirë që të jesh..." (Elhaid Cufi)
15. Fatime Sinani: "Kur i lutem Allahut për ndonjë gjë, nëse ma jep gëzohem një herë, e nëse jo dhjetë herë. Kjo sepse e para është zgjedhja ime, kurse e dyta zgjedhje e Allahut, Njohësit të sekreteve."
16. Firesa Gollaku: "Është mirë të mbjellësh nga një lule në çdo kopsht, mirëpo më e mira është të mbjellësh përmendjen e Allahut, xh.sh., në gjuhën e çdo njeriu. (Subhan Allahu ve bihamdih! Subhan Allahu el Adhim!)"
17. Fjona Behrami: "I just took a DNA test: turns out I'm 100% çaj rusi."
18. Fjolla Krasniqi: "Nëse brenda një viti nuk ke ndryshuar, preke pulsin se mund të kesh vdekur!" (Sigmund Freud)
19. Lejla Krasniqi: "You don't just wake up and become the butterfly - growth is a process."
20. Leonita Spahiu: "Është çështje e kohës. ki durim!"
21. Loreta Rrahmani: "Kur krahët e mi nuk mund t'i afrojnë njerëzit e dashur afër zemrës, unë gjithmonë i përqafoj ata me lutjet e mia."
22. Medina Beqiri: "Mund të të kenë lodhur dallgët e jetës dhe stuhitë e saj të shpeshhta, mirëpo mos u frikëso e as mos u dëshpëro, por beso dhe bindu se Allahu nuk e zhgënjën robin e Tij!"
23. Medina Gashi: "Kush dëshiron që Allahu t'ia hapë zemrën dhe ta furnizojë me dituri, le ta provoj vetminë, le ta pakësoj të ngrënit, dhe le të mos shoqërohet me mendjelehtët, si dhe le të mos harrojë disa njerëz që kanë as drejtësi e as edukatë!" (Imam Shafiu)
24. Merjeme Lohaj: "Nëse më pyesin për eksperiencën më të mirë të jetës sime, do t'ju tregoj për ty, Medreseja ime."
25. Nesibe Ilazi: "Me të vërtetë ajo që ju e quani përvojë është si rezultat i gabimeve tuaja."
26. Rejhane Sadiku: "Besoni dhe veproji sikur të ishte e pamundur të dështonit, dhe mos lejoni që ato që nuk mund t'i bëni të ndërhyjnë në atë që mund të bëni!"
27. Rezana Lushta: "Kur lulja gjen forcën të ripërtërihet çdo pranverë, si mund të shkatërrohen njerëzit vetëm nga një fjalë e pavlerë?!"
28. Sebahate Jakupi: "Mos shiko se çka ka në duart e njerëzve, sepse njerëzit dhe tërë ajo që kanë është në duart e Allahut, xh.sh.!"
29. Suhejla Arifaj: "Çka ta bën goja, s'ta bën kush!"
30. Sumeja Bulliqi: "Start where you are! Use what you have! Do what you can!"
31. Sumeja Demaj: "Kaq krenari të jem pjesë e jotja! Kaq dinjitet të ulem në bankat tua! Kaq tragjedi të të lë e të shkoj! Kaq mall që vetëm në ëndërr të të shoh! Ty: Medreseja ime."
32. Vjollca Ahmeti: "Ëmbëlsia e shpërblimit më bëri t'i harroj dhembjet."
33. Yllka Llapashtica: "Kurani është për t'u lexuar, e jo të rrijë në rafte e i pluhurosur."

THËNIET E MATURANTEVE NGA KLASA 12/4



1. Abide Gërbeshi: "Cycle through the colours of life, don't stop at black and white!"
2. Afrora Hoti: "Më pëlqejnë njerëzit që janë të heshtur, dhe që kur flasin i heshtin të tjerët." (Halid Bekër)
3. Aida Hashani: "Fjalë pak, e punë shumë."
4. Anisa Berisha: "Pay attention to who you are with when you feel your best!"
5. Arbesa Luma: "Medreseja, pika ku filloi Universi im."
6. Aurela Berisha: "Nëse një person nuk e njeh të kaluarën e tij, ai gjithmonë do të zgjohet dje, jo sot."
7. Blerta Begu: "Keep calm, school is almost over!"
8. Blerta Krasniqi: "Mos u dorëzo, edhe nëse të gjithë njerëzit flasin keq për ty."
9. Diellza Rexhaj: "Vetëm ata që kanë guximin për ta shkruar fjalën Fund mund të gjejnë forcën për ta shkruar fjalën Fillim."
10. Diellza Sylejmani: "Fly with your Angel wings three steps above heaven, All is well."
11. Ebrar Kalisi: "Work hard in silenc, let the success make the noise!"
12. Elma Salihu: "Nobody is perfect, but your life can get perfect with someones presence."
13. Esmë Qestaj: "Hard work is worthless for those who don't believe in themselves."
14. Esmë Shabani: "Kapu pas Kuranit, që të gjesh çdo herë rrugën e vërtetë!"
15. Fatbardha Islami: "I wonder where some people were when God was giving out brains?"
16. Gentiana Elshani: "Ai që i shërben të varfërve do të ndërtohet me tri gjëra: me thjeshtësinë, edukatën, dhe me bujarinë."
17. Hadixhe Kadriu: "Nëse dynjaja banon në zemrën e dikujt, atëherë ahireti do të largohet prej tij."
18. Krenare Hamiti: "Nëse e dëshiron qiellin, atëherë duhet t'i luf-tosh rruftetë."
19. Liridona Islami: "Mos qaj kur perëndon dielli! Lotët do të të pengojnë t'i shohësh yjet."
20. Medina Begolli: "Nëse dobësia ime të falë, mos e keqpërdor! Asnjëherë nuk do të jetë dikush tjetër Unë. Jua garantoj."
21. Medina Kastrati: "Kurrë mos e shiko gjendjen ku ndodhesh, dhe të bëhesh pesimist për të ardhmen!"
22. Medina Mehani: "Lëviz vetë, para se ta lëvizësh botën!" (Sokrati)
23. Merita Qazimi: "Lapsi shënon për ty çdo sekondë."
24. Pranvera Ymeri: "Sado që ti ecën drejt, do të gjesh dikë që kritikon hi-jen tënde të lakuar."
25. Rinesa Pajaziti: "Ajo që të dallon, veç më të bukur të bën."
26. Rumejsa Zylfiu: "Ti ishe vetëm tri ditë: dje, sot, dhe tërë jetën që kurrë nuk do të të harrojë."
27. Rrezarta Halitaj: "Shfaq butësinë, se edhe nata e ruan heshtjen, mirëpo pas sjell ditën!"
28. Suhela Pacolli: "Ilaçi i njëmijë problemeve shpesh mund të gjendet në një namaz të vetëm."
29. Shkëndije Shkodra: "Nëse nuk mund ta thuash të vërtetë, të paktën mos i duartrokit gënjeshtres!"
30. Shqipdona Halitaj: "Mos ndiej turp nga plaga! Nënçmues të saj janë ata që nuk kanë përjetuar kurrë dhimbje."
31. Valdrina Ramadani: "Lutju Atij që jep, të të japë atë për të cilën lutesh!"
32. Vesa Mehani: "E vërtetë është: Jeta është vesë mëngjesi, dhe si vesë mëngjesi avullohet."
33. Vjollca Hajzeri: "Heshtja është arma që përdor një i mençur kundër fjalëve të kota të një injoranti."
34. Vjosa Ramadani: "Një rrugëtim i shkurtër, për një jetë të gjatë."



FATBARDHA ISLAMI

Quham Fatbardha Islami. Jam nxënëse e shkollës së mesme, në medresenë “Alauddin”, në Prishtinë. Jam në klasën e 12-të, paralelja 4. Kohën time të lirë e shfrytëzoj në sporte. Që nga viti 2011 merrem me sportin e karatesë. Karateja është një art marcial japonez, për ta mbrojtur veten pa përdorimin e armëve, pra duke goditur zona të ndjeshme në trupin e kundërshtarit. Për nëntë vjet merrem me këtë sport luftarak, dhe kam marrë shumë çmime, si: më shumë se 10 herë Kampione e Republikës së Kosovës, dhe si Kampione mbarëkombëtare; si çmim te veçantë që kam marrë dua ta veçojë edhe atë në vitin 2014, kur e mora vendin e 3-të në garat e Federatës së Karatesë në botë (WSKU).

Përveç si pjesëmarrëse në gara, jam edhe trajnere në klubin e karatesë “As Prishtina”.

Karateja nuk është vetëm art fizik, por është një mënyrë jetese në të cilin jo vetëm e mëson vetëmbrojtjen, por e mëson edhe rrugën drejt vetë-përmirësimit, si dhe e rrit vetëbesimin dhe e inkurajon vetë-disiplinën. Themeluesi i karatesë thoshte: “Qëllimi përfundimtar i karatesë nuk qëndron në fitore dhe humbje, por në përsosjen e karakterit të pjesëmarrësve të saj.”



ELMEDINA BERISHA

Unë jam Elmedina Berisha, nxënëse në medresenë “Alaudin”, në klasën 11/3. Përveç mësimave që vijoj jashtë orarit mësimor, kohën e shfrytëzoj edhe me aktivitete të lira, e tash e tre vjet e gjysmë jam edhe sportiste në artin marcial Taekwondo.

Taekwondo është një art luftarak korean, i ngjashëm me karatenë, veçse këtu më shumë veçohen teknikat (goditjet) me këmbë. Këmba është më e fuqishme, dhe ka një shtrirje më të gjatë se krahu (dora). Taekwondo do të thotë “Arti i dorës (grushtit) dhe këmbës”. Si sport ka dobi të shumta: vetëmbrojtje, koncentrim, rritje e vetëbesimit etj.

Po ashtu këtë sport e mendoj edhe si punë dytësore, krahas drejtimit që do ta zgjedh në të ardhmen, sepse mendoj të bëhem “Mjeshtre e Taekwondos”, pra një trajnere profesioniste.

Disa nga garat ku kam marrë pjesë janë:

“Tirana Challenge”, vendi 2

“Tirana Trophy”, vendi 1

“Kampionati Kosovës”, vendi 1

“Top Tirana Open 2019”, vendi 3

Këto gara nuk do të jenë të fundit, sepse kam për qëllim që në të ardhmen të arrij ta përfaqësoj vendin tim, po edhe fenë time, në mënyrë që t’u tregoj edhe të tjerëve se feja ime nuk më ndalon ta ndjek pasionin tim, përkundrazi më motivon ta vazhdoj.



MBAJTËSI I KURANIT

Falënderimi i takon Allahut! Vetëm Atij ndihmë dhe falje i kërkojmë! Atij që na e zbriti librin e shenjtë, Kuranin. Librin të cilit i është garantuar siguria deri në Ditën e Gjykimit. Është kënaqësi e madhe të jesh pjesë e rrugëtimit për ta mësuar fjalën e Allahut, duke filluar nga shkronja e parë e deri në shkronjën e fundit. Për ta fituar titullin Mbjajtësi i Kuranit. Për këtë duhet mund e sakrificë. Sakrifica është e domosdoshme për arritjen e idealeve të larta. E ideal më primar për ne në jetë duhet të jetë arritja e kënaqësisë së Allahut, me kujdesin dhe respektin ndaj fjalës së Tij. Pa dyshim se në këtë rrugëtim do ta gjesh edhe lehtësimin. Allahu thotë në Kuran: “Ne Kuranin e bëmë të lehtë për mësim, po a ka ndokush që merr mësim?” (Kamer, 17)

Prandaj, për ju që keni nisur apo keni ecur në këtë rrugëtim, mos u dorëzoni! Ta mësoni, e në të njëjtën kohë edhe ta praktikoni Kuranin! Pejgamberi i Allahut ka thënë: “Zotëruesit të Kuranit do t’i thuhet: “Lexo dhe ngrihu lart! Lexo ashtu siç e ke lexuar në dynja, e vendi yt do të jetë tek ajeti i fundit në të cilën do të lexosh!”

Hadixhe Kadriu 12/4

Jam Aurora Aliu, nxënëse e klasës së 12/3. Talenti im i veçuar është recitimi. Mësuesit e mi, që nga shkolla fillore, vërejtën këtë dhunti tek unë, prandaj më inkurajuan të vazhdoj e të promovohem duke marrë pjesë nëpër ngjarje të ndryshme përgjatë gjithë shkollimit fillor. Më pas tal-



enti im u profesionalizua edhe më gjatë shkollimit në Medrese, veçanërisht me motivimin e profesorëshës Shahë Memishi, prandaj edhe sukseset e mia kulmuan përgjatë viteve 2018 dhe 2019, kur zura dy herë radhazi vendin e parë në garat e recitatorëve, të cilat u zhvilluan në nivel të komunës së Prishtinës. Ndihej e privilegjuar që arrita ta përfaqësoj shtëpinë time të dytë, Medresenë, dhe me kaq krenari dhe sukses. Faleminderit shumë!

Unë jam Urtina Uka. Jam nxënëse në vitin e parë në medresenë “Alauddin” në Prishtinë. Kam talentin, dhe çdo ditë e më shumë po merrem me këtë aktivitet, në mënyrë që t’i përforcoj aftësitë e mia në këtë fushë. Gjërat për të cilat mësova nga jeta është se duhet të mësohemi të flasim vetë. Arti është ai përmes të cilit flas dhe shpreh ndjenjat e mia. Siç thotë edhe shkrimtari i mirënjohur Horaci: “Piktura është një poemë pa fjalë”.



Unë jam Aida Hashani, nxënëse e medresesë “Alauddin”. Jam në vitin e tretë-maturante. Talenti im janë librat, nëse mund të quhet talent. Që nga mosha e hershme kam treguar interesim në fushën e lëndëve shkencore, prandaj kjo më shtyu që prej moshës 10 vjeçare të filloj të merrem më shumë me lëndën e Matematikës. Përpos mësimet që kemi mësuar në shkollë, për rreth 9 vjet i ndjek mësimet ekstrakurrikulare në shkencën e Matematikës. Matematika nuk është shkencë e vetme që më pëlqen. Janë pothuajse të gjitha shkencat ekzakte. Deri tani kam marrë pjesë në gara të ndryshme. Në lëndën e Kimisë kam pasur nderin ta fitoj Medaljen e Artë në Olimpiadën e Kimisë. Në Olimpiadën e gjuhës Angleze, në vitin 2016, kam marrë Medaljen e Bronztë. Po ashtu kam qenë dy herë pjesëmarrëse në Olimpiadën e Matematikës dhe në fushën e Biologjisë, ku kam zënë vendin e parë në garat komunale. Gjatë mësimet fillor të ulët kam zënë vendin e parë në nivel shkolle, dhe disa herë jam nderuar me çmimin “Nxënëse Nderi”. Përpos pjesëmarrjes në gara të ndryshme kam qenë pjesëmarrëse e shumë trajnimeve nga fusha e robotikës, shkencave kompjuterike, dhe po ashtu nga fusha e Sociologjisë. Lus Allahun e Madhëruar që këto suksese të mos jenë të fundit, dhe shpresoj që në të ardhmen ta përfaqësoj fenë time dhe atdheun tim në fushën shkencore, dhe atë në mënyrën më të denjë.



Kasim Gërbeshi fëmijërinë e tij e kaloi jashtë vendlindjes, ku dhe e nisi shkollimin, përkatësisht në Norvegji. Në vitin 2007 doli në skenë si aktor amator, në Albansk Isla Culture Center dhe në Albansk Ronsafun Culture Center. Kasimi qysh i ri mësoi vallet dhe traditat autoktone shqiptare, dhe merrte pjesë në organizime shqiptare për nder të 28 Nëntorit dhe festave të tjera me karakter kombëtar. Në vitin 2010 Kasimi mori pjesë në një shfaqje shqiptare në Oslo, me titull “A ka shqiptarë në T’aborrin tim?”, ndërsa në vitin 2012 në teatrin Dodona, në Sheshin “Skenderbe” (Prishtinë), dhe në Qendrën Kulturorë në Novobërdë (Artanë), për nder të 100 vjetorit të pavarësisë së Shqipërisë u paraqit me një varg shfaqjesh. Kështu, me aktivitetet të ngjashme vazhdoi edhe në vitet 2013, 2014 dhe 2015. Në vitin 2017 u paraqit në dramën “Prekopimet”,



e shfaqur në teatrin “Dodona” në Prishtinë, e më pas edhe në Rahovec. Në vitin 2018-2019 mori pjesë në festivalin e recitatorëve, për nder të 7 Marsit, organizim i DKA-së në Prishtinë dhe Medresesë, ku u kurorëzua me vendin e dytë.

Unë jam Afrora Hoti. Vij nga Skenderaji. Talenti im është aktrimi. Sa i përket aktrimit, mendoj që mund t’i bëjë të gjitha zhanret, si: tragjedi, dramë, komedi. Më së miri di ta bëj imitimim e personave që kaloj shumë kohë me ta. Së fundmi kam qenë pjesë e një drame e cila është paraparë të mbahet në teatrin Dodona, nën udhëheqjen e hoxhës së nderuar z. Refik Gërbeshi, që e falënderoj shumë për kontributin e tij. Po ashtu në Medrese kam aktruar pjesë të shkurtra dhe skeçe gjatë programeve të ndryshme



Unë jam Elion Vitia, nxënës i shkollës Medresesë Alauddin në Prishtinë. Jam gjimnast, dhe me këtë lloj sporti merrem tash e 5 vjet. Brenda këtyre viteve arrita disa suksese. Kam arritur 24 vende të para në nivel të Kosovës dhe kam thyer rekordin e pikëve në Maqedoni, në disiplinën parter dhe kapërcime. Kam performuar edhe në Slloveni, në emër të Kosovës, dhe për këto 5 vjet jam zgjedhur dy herë sportist i vitit, përkatësisht në vitin 2016 dhe 2018. Së shpejti pres të bëhem sportist elite nga Kosova.



Unë jam Besim Tërshani. Vij nga Shtimja. Jam nxënës në medresenë "Alauddin" në Prishtinë, dhe jam krenar për këtë. Mua më pëlqen shumë çiklizmi dhe motorët. Qysh si fëmijë kam qenë i dhënë pas çiklizmit. Me sa mbaj mend, dhe sa më kanë thënë familja, që nga mosha 4-5 vjeçare kam filluar të merrem me çiklizëm, për të vazhduar më vonë edhe me motoçiklizëm. Këto sporte konsiderohen sporte ekstreme, mirëpo pavarësisht se janë ekstreme, mua më sjellin kënaqësi.

Me sportin e çiklizmit kam marrë pjesë edhe në garën ballkanike në Tiranë, në vitin 2018, ku kam fituar vendin e parë, si dhe në Gjeravicë të Junikut, në vitin 2019, ku kam marrë vendin e dytë. Po ashtu kam marrë pjesë edhe në gara të tjera, si ajo në Suharekë, në vitin 2019, kur mora vendin e dytë, etj. Përveç në çiklizmit, edhe në motoçiklizëm kam marrë pjesë në gara të ndryshme, ndërsa mund ta veçoj garën Motocross Vjosa, mbajtur në shtator të 2019, ku kam fituar çmimin "Kampion i Vitit" për Kosovë.



PËRSHËNDETJEN NE S'E BËMË

Përshëndetjen ne s'e bëmë
E nga ty herët u ndamë
Nuk të harroj asnjëherë
Njëra-tjetrës heshtur i thamë

Fundin ndryshe e menduam
Por nga larg lamtumirën themi
S'do të harrojmë asnjëherë
...te ti më s'do t'kthehemi.

Në ato banka më s'do të jemi
As në mensë më s'do të rrimë
Në ato rrugë më s'do të ecim
Ku e kaluam fëmijërinë.

Sot nga larg lotët na pikojnë
Njëra-tjetrës i urojmë çdo të mirë
E pamundur të përqafohemi
Nga larg themi LAMTUMIRË

Rezana Lushta 12/3

LAMTUMIRË!

Lamtumirë ju ëndrra fëmijërore!
Lamtumirë ju që më mbajtët në iluzione!
Lamtumirë ju që të vetme më latët!
Lamtumirë ju që ëndrra më s'më dhatët!
Lamtumirë sy ziliqarë, që shigjeta helmi hidhnit mbi mua!
Lamtumirë dhëmbëbardhë që me të zeza fjalë m'thatët: "të dua"!
Lamtumirë ju që ju pengonte ëndrra ime!
S'ka më ëndrra; mos keni frikë se tani janë ve-gime.
Lamtumirë ju që rrugën ma zutët!
Më keni parë si pengesë, me dashuri të ze-zë futë.
E tillë s'jam, e as kam qenë ndonjëherë.
Përveç dashuri, asgjë s'dhurova asnjëherë.
Atë që e mbjellim, do ta korrim vetë e do ta shijojmë
Veçse, për fat të keq, çdoherë vonë e kuptojmë.

Sumeja Demaj 12/3

PSE MBULESA?

Më thuaj , ti që ende s'je mbuluar!
A mendon vallë se kurrë nuk do vdesësh?

A mendon ndonjëherë se ç'është mbulesa?
Apo, thjesht, e sheh si një shami të thjeshtë?

Apo paragjykimet e njerëzve ta kanë pushtuar zemrën?
Apo dynjaja të ka mashtruar njëherë e përgjithmonë?

A do të më besojë po të të thosha se mbulesa të bën të ndjehesh e lirë?
Edhe pavarësisht se të tjerët do të ta thoshin të kundërtën?

Vallë, kaq shumë të kanë kapluar dyshimet?
Apo ndoshta ende s'je ngopur duke i paraqitur flokët?

Mendon t'i kënaqësh njerëzit, e Zotin ta kundërshtosh?

A kaq shpejt po e harron se Atë do ta takosh?

Njerëzit thonë se mbulesa t'i mbyll shumë dyer.
E vërtetë: po kryesorja ndër to është se nuk të lë shpresëthyer.

Lejla Ahmeti 11/5



PSE E ZGJODHA MEDRESENË?

Thuajse çdoherë kur takoj dikë në rrugë, apo në ndonjë vend tjetër, ndër të tjera më pyet për se e zgjedha Medresenë. Shpesh them: edhe sikur t'ua them, ndoshta nuk do ta kuptojnë. Sidoqoftë, përgjigjja ime është kjo:

Derisa të gjithë mendojnë për të ardhmen e tyre, për rrugen që në fund të saj do të gjejnë dritë, edhe unë vepra njësoj. Unë e zgjedha këtë rrugë. Sepse e dija se medreseja do të ishte rruga që do të më përgatiste të përballesha me shumë pengesa, dhe t'i tejkaloja ato. Gjithashtu e dija se do të mësonte të mos dorëzohem. E dija se kjo ishte gjëja që doja më së shumti. Medreseja ishte shkolla që unë zgjedha, dhe vendi ku vendosa t'i kaloja vitet më të brishta të jetës sime. Vendi ku do të shkoja e ta lija shtëpinë në mëngjes, dhe vendi nga i cili do të kthehesha kur pothuajse errësira do ta mbulonte qiellin.

Asnjë rrugë nuk është e lehtë, por nuk është edhe shumë e vështirë. Në qoftë se dëshiron ta kalosh, edhe mund ta arrish. Mjafton të duash. Medreseja më mësoi të dua, pra të jem e vendosur. Dhe kështu çdo ditë e më shumë të gjitha ëndrrat po shkojnë duke u bërë akoma edhe më realitet.

Fatime Gashi 10/3

Sa herë marr pendën të shkruaj e të shpreh mendimet në letër, më kujtohet Krijuesi im, që ma mundësoi këtë dhe shumë e shumë të mira të tjera, e që nuk do të mund t'i shkruaj as me gjithë lapsat e botës. Kur mendja kërkon njohuri e zemra dashuri, më as shpirti nuk gjen qetësinë e tij pa to. Librat që fillon të lexosh dhe mësimet t'i kuptosh, në shkollë të duken sikur cicërimat e zogjve që nuk dëshiron të ndalojnë asnjëherë. Inspirimin për hedhjen e hapit tënd të parë drejt një të ardhme të ndritur e gjeta në Medrese. Aty ku e falënderojmë Zotin për mrekullitë që bëri në trupin tonë, për mendjen e ndritur që na dha... Aty mësohet për veprat e mira, dhe aty mirësia shtohet me besim. Kur mora vendimin të zgjedh Medresenë, sikur një shkëndijë ndriçuese goditi shpirtin tim, e ajo dritë ndriçoi rrugën time e i dha hapësirë mendimit: Medreseja, më tha shpirti.

Jeta Islami 10/3

Medreseja, ky vend për të cilin më flisnin e më tregonin se aty do të gjeja diturinë dhe do ta përjetoj lumturinë, se aty nuk do të ndihesha e vetme, se aty shoqëria nuk do të më linte të ndihesha e tillë... Medreseja m'u prezantua si vendi që do të ma mundësonte të mos e humbisja rrugën e drejtë, dhe ashtu më doli. Kur erdhi koha ta zgjedhja rrugën time, e zgjedha Medresenë. Nga gjithë ato fjalë të mira që më flisnin për të, e kuptova se nami i kësaj shkolle nuk ishte i zmadhuar. Sepse gjithçka që m'u tha për të ishte e vërtetë. Ishte shkolla më e mirë. Prandaj edhe erdha këtu, dhe e gjeta ashtu siç e prisja. Ndoshta shumë më mirë! Këtu i gjeta të gjitha, dhe po i përjetoj momentet më të mira. E, këtyre momenteve nuk ua dua fundin!

Rinesa Mustafa 10/4

Nuk ishte e lehtë të gjeje një vend që të jep edukatë, dituri dhe udhëzim drejt rrugës së vërtetë. Medreseja ishte shkolla që do të m'i ofronte të gjitha këto njëherësh, dhe jo vetëm. Kisha një përshtypje që sa herë ta shihja këtë shkollë, duke e ditur se jam nxënës i saj, do të ndihesha krenar. Mundësia që unë të isha në mesin e një shoqërie që është nën mbikëqyrjen e pedagogëve të kualifikuar dhe të vetëdijshëm për amanetin e tyre, e bëri Medresenë të jetë zgjedhja ime.

Hadis Gashi 10/1

Pas përfundimit të shkollës fillore mendova se çfarë rruge duhet të zgjedh për një të ardhme më të mirë. Të gjitha mendimet dhe ndjenjat e mia më dërguan në një drejtim: në medrese. Duke pasur parasysh se kjo shkollë të ofron mundësi të mira shkollimi, dhe të dhuron dije të madhe, desha që edhe unë të përfitoj.

Mendoj se jam me fat që i vijoj mësimet në medrese. E ndiej se me zemër plot jam duke kaluar çastet më të mira. Çastet nga të cilat edhe marr dije, po edhe përjetoj lumturi.

Genta Sadiku 10/4

SHKOLLA, PYLLNAJA E DIJES

Jeta është një dhunti hyjnore, po edhe një stuhi e furishme: të përkund me krahë të padukshëm, të fal gaz, hare e trishtim. Që të jesh e sigurt nga tallazet e kësaj jete të trazuar, shkolla duhet të jetë vendi ku duhet të hedhim spirancën e anijes sonë, dhe të ankorohemi në pjesën e parë të jetës sonë, për të mësuar, për t'u forcuar dhe për t'u aftësuar, që më pas me guxim të çajmë në ujërat e thella të oqeanëve të pafund që ka jeta.

Shkolla! Simboli dhe vendi i dijes, kulturës dhe përparimit. Ajo i hap dyert dhe i pret me ngrohtësi dhe dashuri të gjithë. Nëpërmjet saj bëhet frymëmarrja e shëndoshë e gjithë shoqërisë. Shkolla është pyllnaja në të cilën filizi i njomë dhe delikat lëshon gjethet e para të gjelbra, dhe me kalimin e viteve forcohet për t'u bërë ballë me sukses rrebesheve të kohës. Nëpër bankat shkollore kalojnë njëri pas tjetrit të gjithë brezat që marrin në dorë fatet tona dhe të kombit. Të gjithë nxënësit i ngjajmë një organizmi gjigant që funksionon mirë dhe kur të gjitha qelizat janë të shëndosha. Nxënësit që i ndërpresin dhe nuk i vazhdojnë mësimet shkollore, që e privojnë veten nga mësimi, ngjajnë me qelizat kanceroze që sëmurin dhe bëjnë të lëngojë i gjithë trupi-shoqëria.

Me sytë e mendjes shoh fotografinë e rinisë në bankat shkollore. E shoh të mrekullueshme dhe plot

entuziazëm, elan, jetë dhe gjallëri. Në fotografinë tjetër shoh pamjen e mjegulluar të një pjese tjetër të rinisë: rini pa rini, vjeshtë në pranverë. Zbavitja është i vetmi cak i jetës, e cila shihet si diçka kalimtare, e mërzitshme, koktej i hidhur, shpresë e kotë. Dhe pas çasteve të zbavitjeve, të muzikës shurdhuese, të humbjes së kotë të kohës, vjen boshllëku, heshtja... I riu mbetet i zbrazët, pa vullnet, i thyer, i vetmuar.

Prandaj, është detyrë e gjithë shoqërisë që të ndihmojë që secili t'i kthehet bankave shkollore, sepse dija është ilaçi magjik i të gjitha sëmundjeve shoqërore. Periudha shkollore është mosha në të cilën njeriu aftësohet që t'u bëjë ballë sfidave të jetës. Duke hapur dy kapakët e librit, njeriu sikur hap dy dyer magjike nëpërmjet të cilave futet në fshehtësitë e gjithçkaje që e rrethon. Libri ta zgjeron dijen, t'i përsos virtytet, të lartëson e të fisnikëron. Si një urë lidhëse midis të shkuarës, të tashmes dhe të ardhmes, ai të fut në thellësitë e shekujve, të njeh me zbulimet e mëdha që ka bërë njerëzimi, dhe të bën të nxjerrësh mësimet të dobishme për të ardhmen. Libri duhet të jetë pjesë e pandarë e jetës. Ai është si një yll i madh e i ndritshëm që nuk i shteret kurrë ndriçimi, dhe vazhdon të rrezatojë gjithmonë. Nga aty nxirren dituri të shumta, ashtu siç nxirren margaritarë të çmuar nga thellësitë e deteve.

Fatime Sinani 12/3



“UNË BESOJ NË JU”, ISHIN FJALËT E TIJ

Ç’është familja? Familja në vetvete ngërthen vendin ku gjithsecili e ndien vetën të sigurt dhe të mbrojtur. Ajo ngërthen një laramani individësh: ca të rritur e ca edhe me mendje dhe trup më të vegjël... Kanë kaluar tre vjet qëkur kam menduar se familje për mua ishte vetëm babai, nëna, motrat dhe rrethi i ngushtë familjar. Përkufizim tjetër kësaj mendjes sime fëmijërore nuk i jepte diçka apo dikush tjetër. Tani, pasi kanë kaluar tre vjet, e kam kuptuar se familja qenka më e madhe sesa aq.

Kur për herë të parë shkela në pragun e Mëdresesë, nuk e kisha menduar se do të bëhesha pjesë e pandashme e saj. Nuk e kisha menduar se edhe pse lashë familjen larg, do të gjeja një familje akoma më të madhe. Nuk e kisha menduar se profesorët dhe profesoreshat do të zinin vendin e prindërve tanë. Nuk e kisha menduar se dikush u huaj mund të më bëhej e dashur si motra.

Dikur e kuptova se të gjitha vajzat e ulura në ato banka të bekuara ishin motrat e mia, dhe me to do ta ndaja gëzimin dhe pikëllimin. Pa dyshim se barra më e rëndë i kishte rënë mbi supe atij që mori amanetin e përkujdesjes sonë; e tekta i shkruaj këto fjalë, sytë në lot më janë mbytur. Fillimi ishte aq frymëzues, sa fjalët e tij më 4 shtator akoma i mbaj të freskëta në zemër: “Ju jeni të përzgjedhurat e Zotit të Botëve, prandaj kujdesuni për amanetin që iu është dhënë!” E kulmi i këtij frymëzimi më arriti kur në njërën prej orëve ai na flladiti zemrat me fjalët e tij: “Unë besoj në ju”. Sikur na thoshte se të gjitha ishim të veçanta dhe do të arrinim suksese në jetë; sikur thoshte se kishte besim në ne, se do të bëheshim shëmbëlltira më e mirë e një vajza, gruaja dhe nëne shqiptare e myslimane; sikur thoshte se veprat dhe sjelljet tuaja do të bëhen shembull për të tjerët, ne, mësimdhënësit tuaj, do të krenohemi me ju.

“Po mbyllim një kapitull, për ta hapur një të ri. Prandaj nuk i frikësohemi ndryshimit. Sepse unë besoj në ju”, ishin fjalët e tij edhe kur u përshëndetëm.

Sumeja Demaj 12/3

KURRË S'DO TË TË HARROJ!

Sikur të mos ekzistonte lamtumira ime për ty!

Sikur të mos ekzistonte diçka me titullin “fund”, që rraskapit shpirtrat tanë dhe na ngacmon ndjeshëm e dhembshëm sa arrin deri në thellësi të shpirtit!

Siç thonë: “Çdo fillim e ka një fund.”

Ashtu edhe në jetë kemi lindjen, ndërsa e presim vdekjen.

E për ty, e ndriçuar s’e prita fundin.

Vërtet s’e besova që zemrat tona do të lidhen me ty, por tashmë çdo damar në zemrën time mban emrin tënd.

Do të qaj për ty.

Do të përmallohem për ty.

E shpirti do të më rënkojë duke thirrur emrin tënd nga malli për ty.

Do të iki larg, po një pjesë e madhe imja do të mbetet brenda teje.

E kur të më pyesin se çka ishte gjëja më e mirë që ke pasur në jetë, do ta them emrin tënd.

E kur të më pyesin se çka e ndriçoi jetën tënde, prapë do ta them emrin tënd.

Po edhe kur të më pyesin se ku e njohe veten, Zotin, përsëri do ta them emrin tënd.

Medreseja ime, ma zgjat dorën sërish, siç ke bërë sa herë që u rrëzova!

Më thuaj të ndaloj, se jashtë teje toka më duket e gjembuar, e sikur ndiej dhimbje te shputat e mia! Kujtimet i mbylla në qoshen e një dhome.

E bashkë me to po qaja për ty.

Çelësin e atyre kujtimeve e lashë te ti, se ti vërtet di t’i ruash kujtimet.

Siç më ruajte edhe mua.

Një falënderim më del nga zemra. Një shprehje që ma zbut mallin për ty.

Më fal se më duhet të iki.

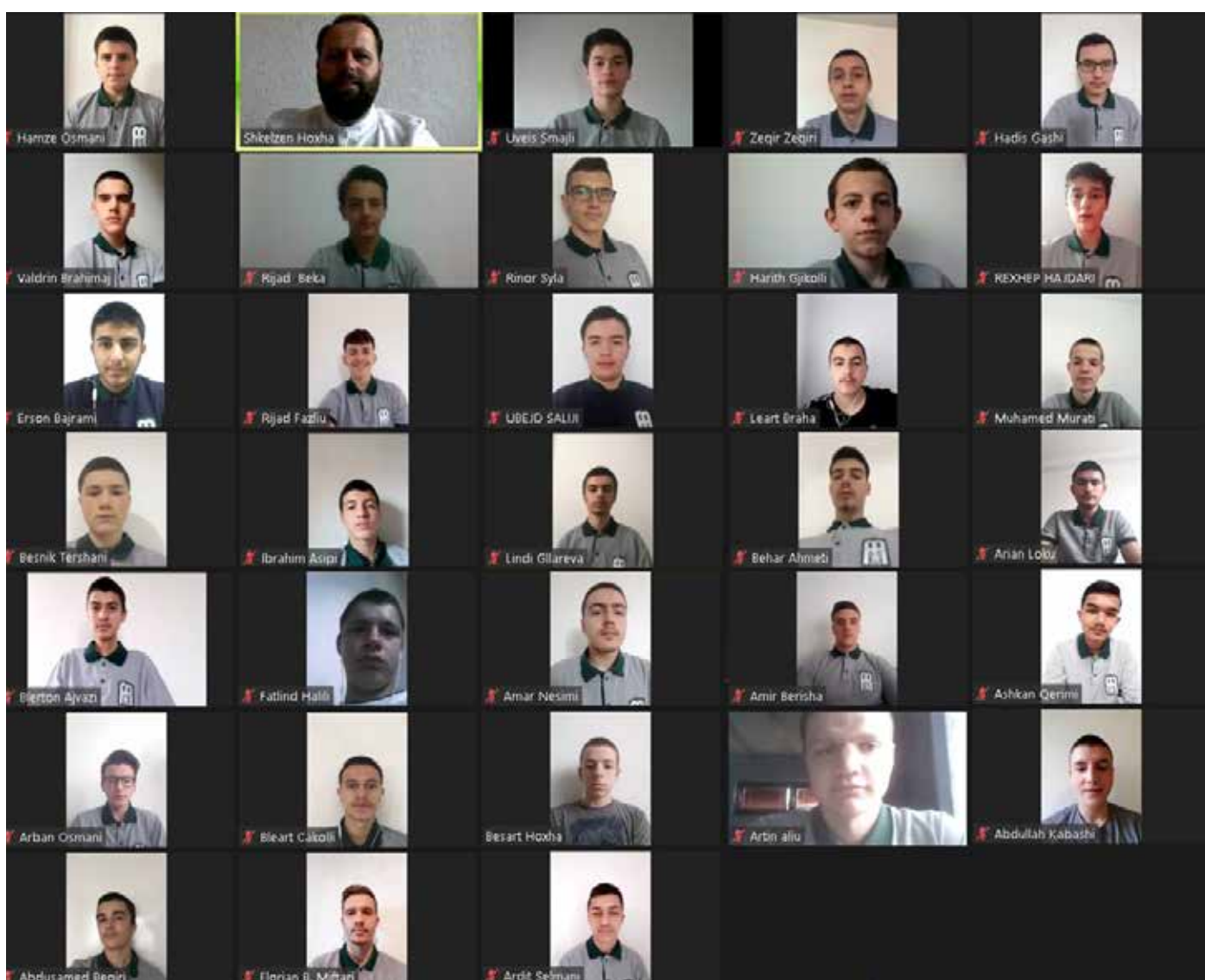
Po kjo nuk do të thotë se do të të harroj.

Kurrë.

Medina Begolli 12/4

FOTOT E KLASËVE PËRMES

VITI SHKOLLOR

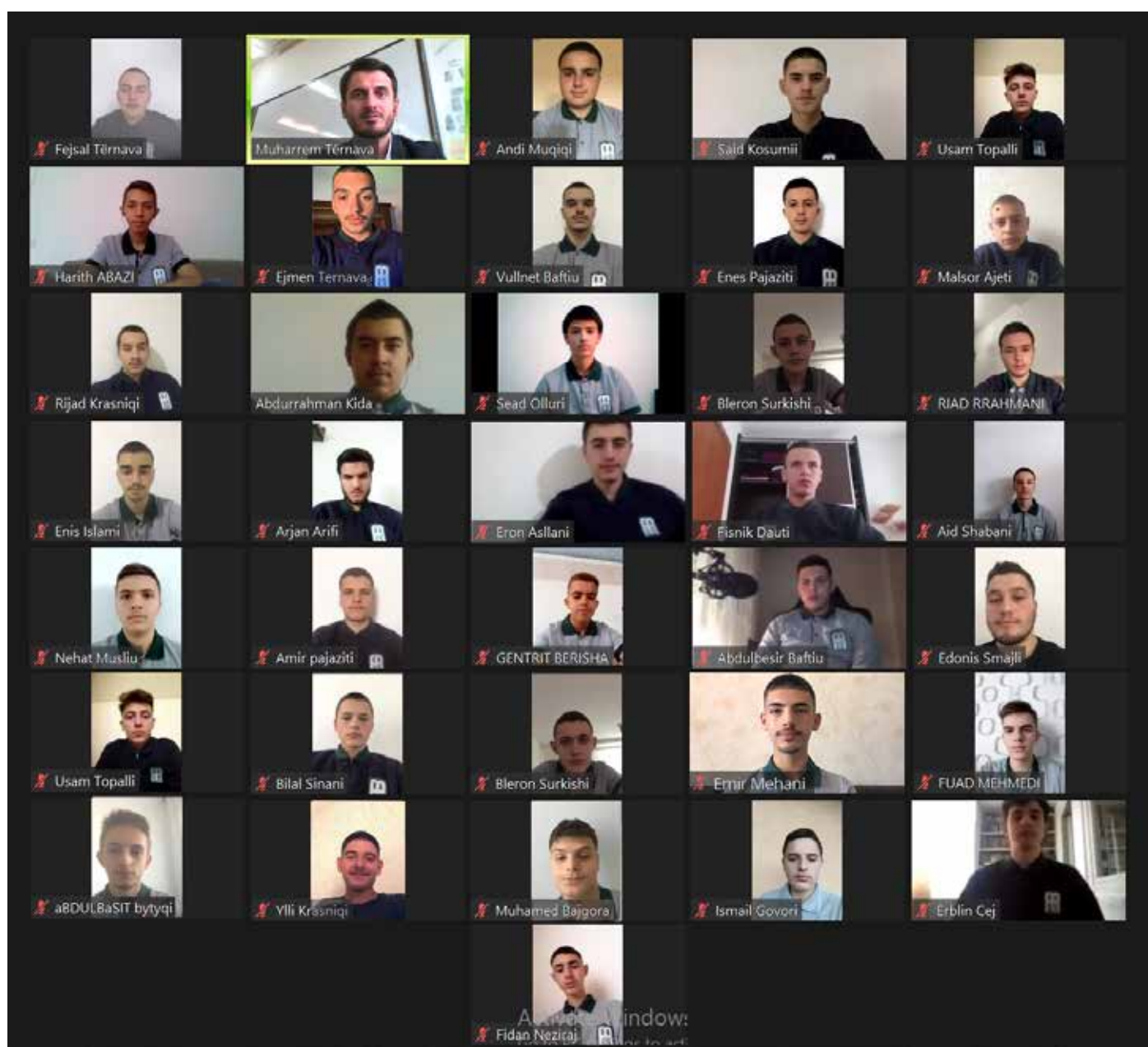


Klasa
10/1

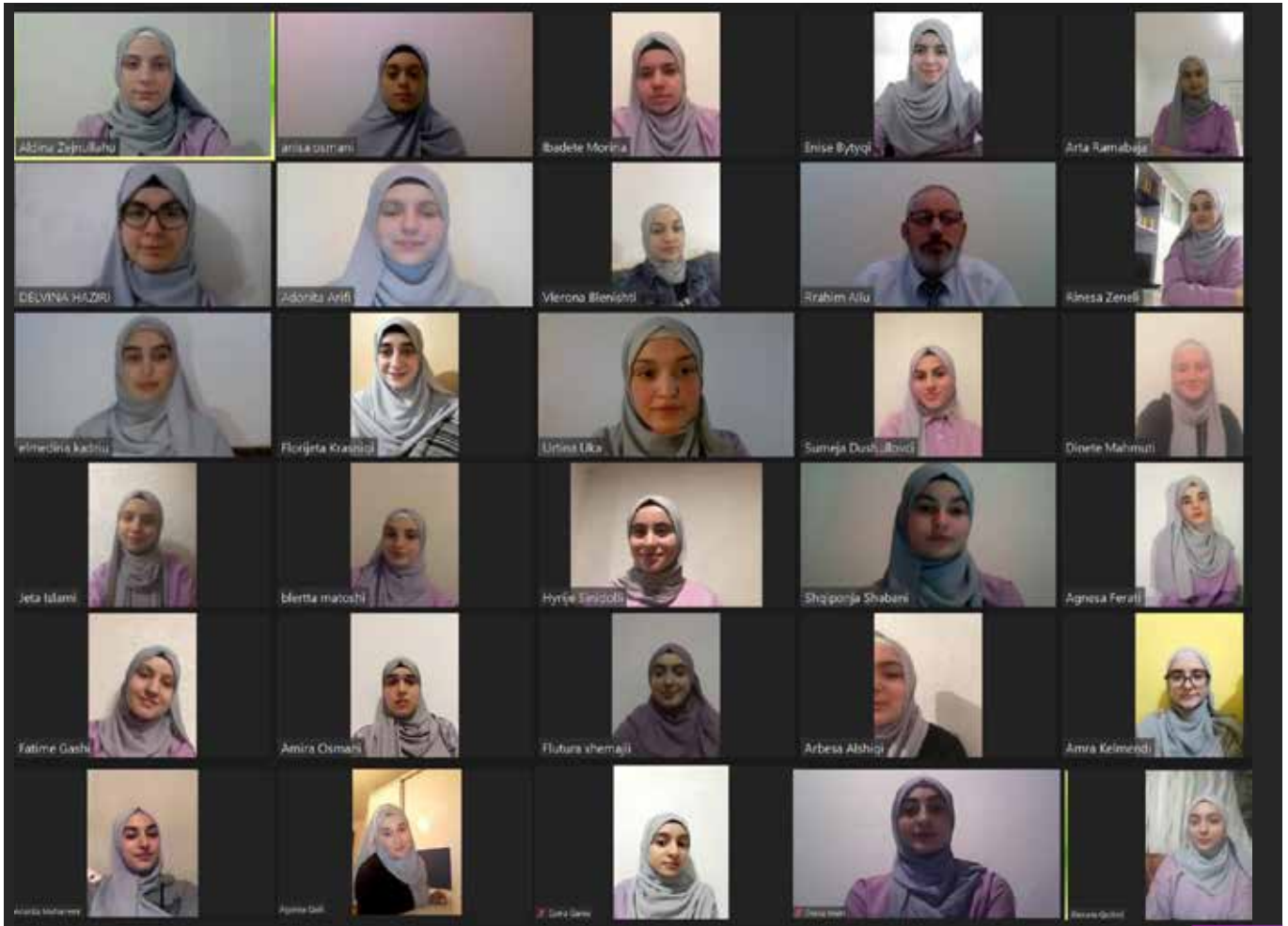
APLIKACIONIT "ZOOM"



2019/2020



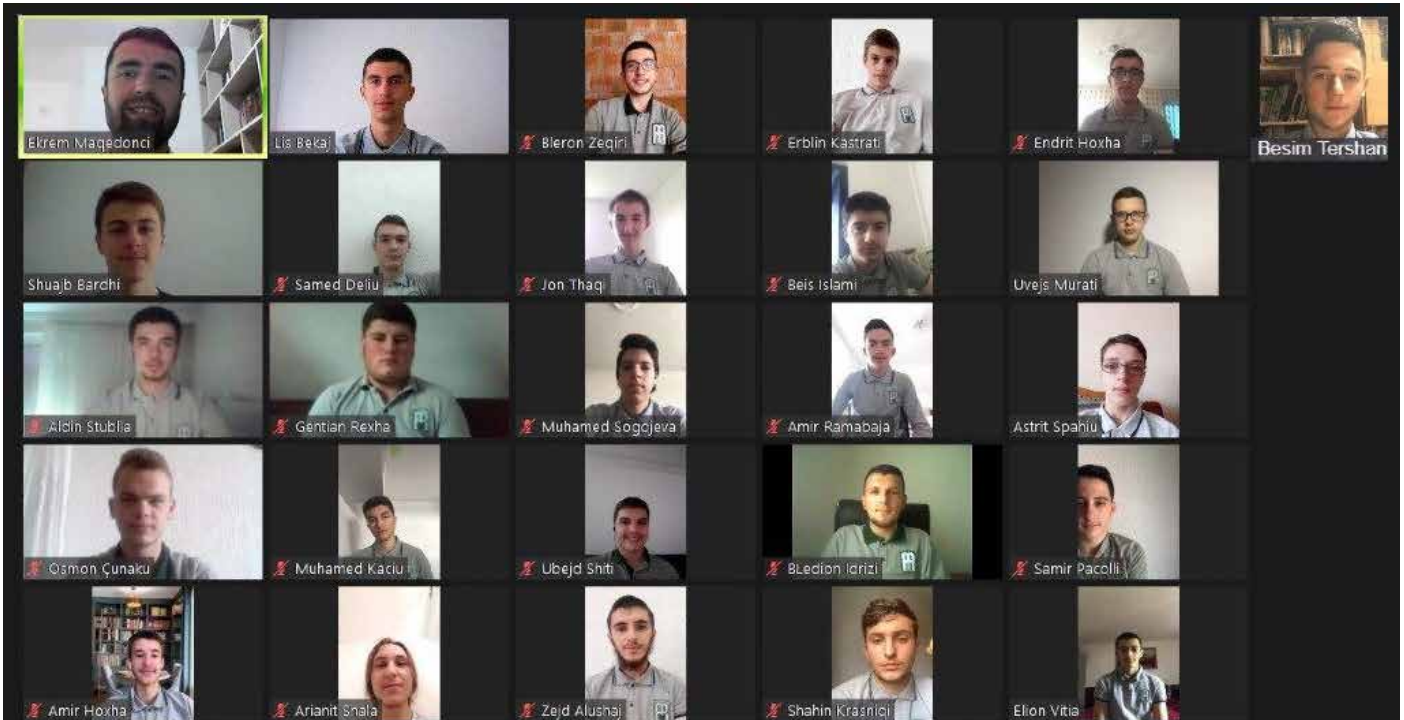
Klasa
10/2



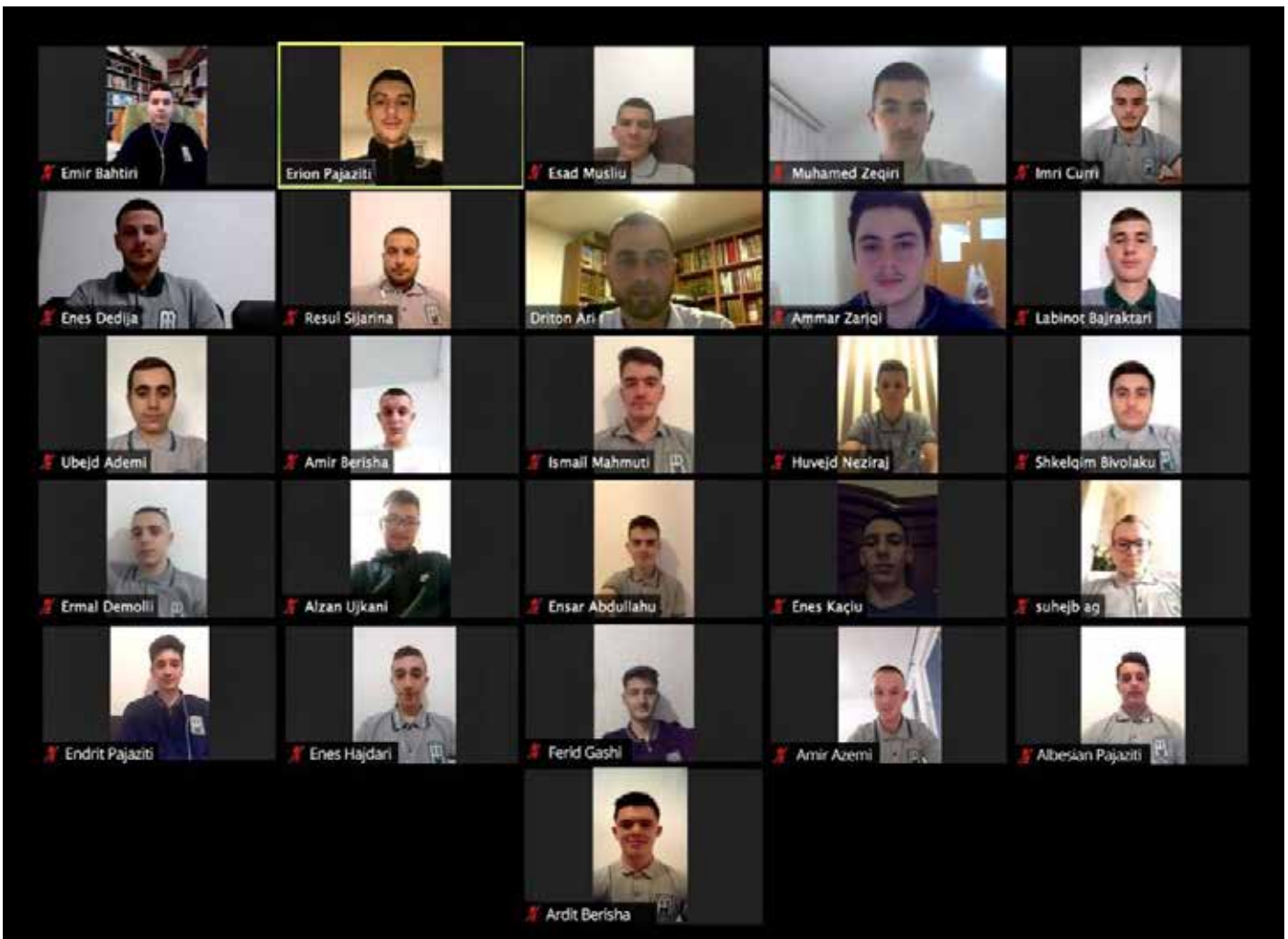
Klasa
10/3



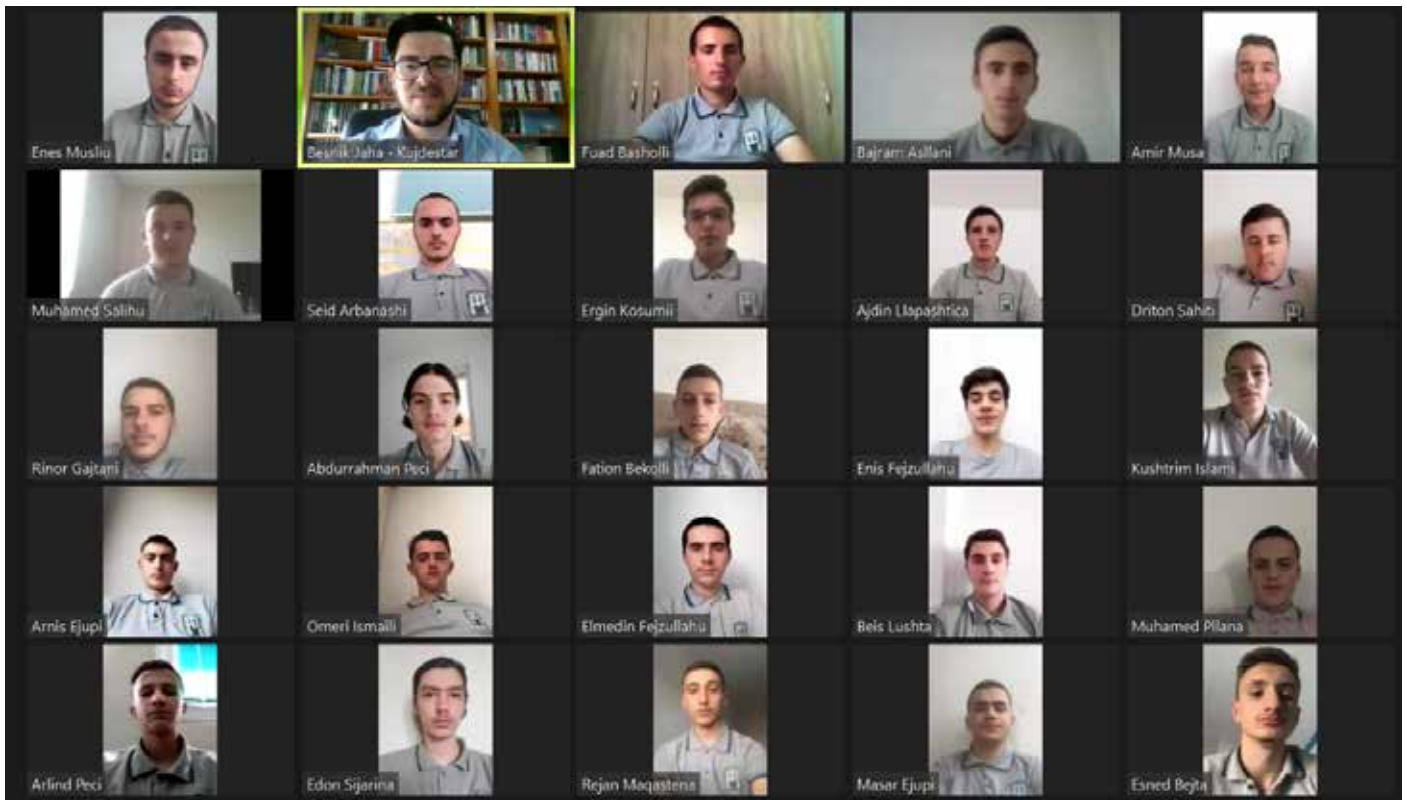
Klasa
10/4



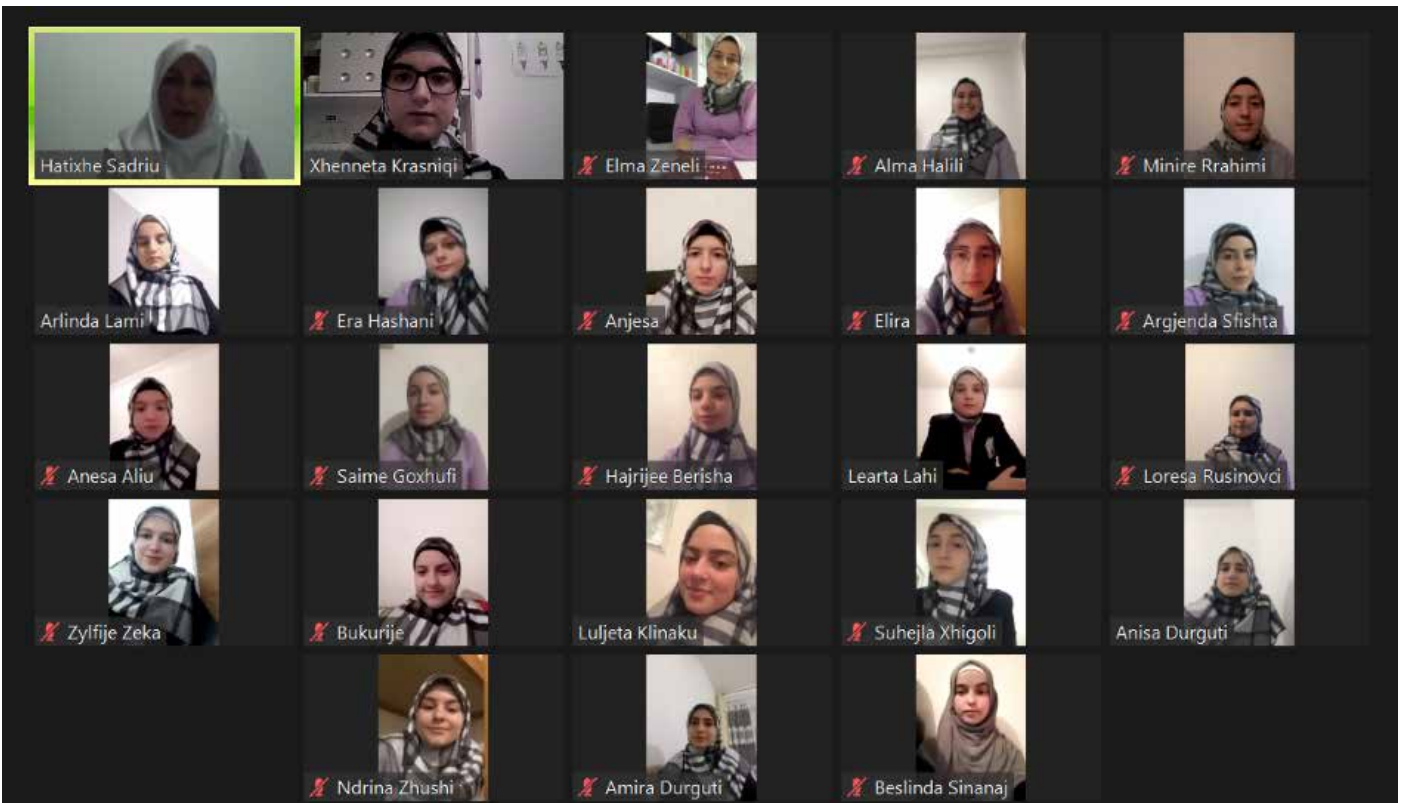
**Klasa
11/1**



**Klasa
11/2**



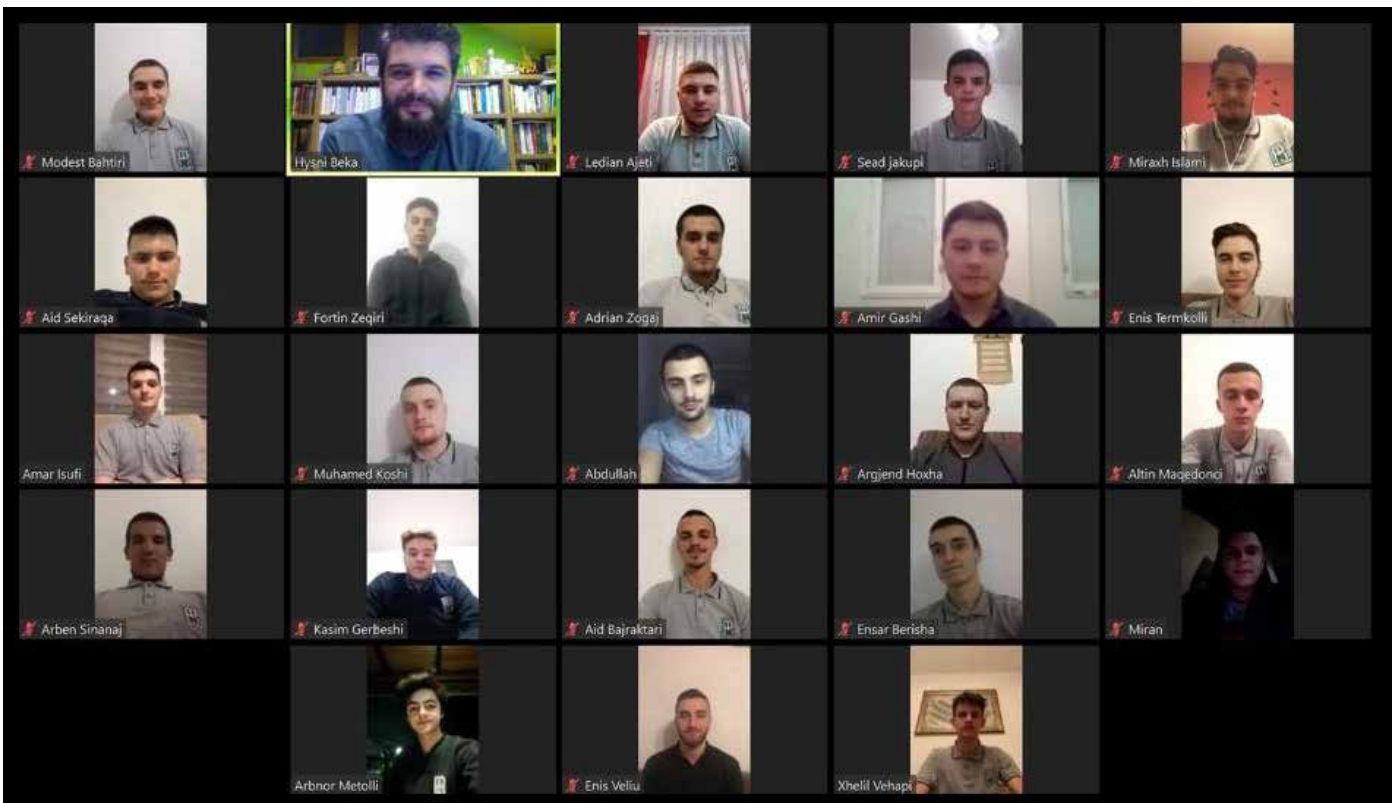
Klasa
11/3



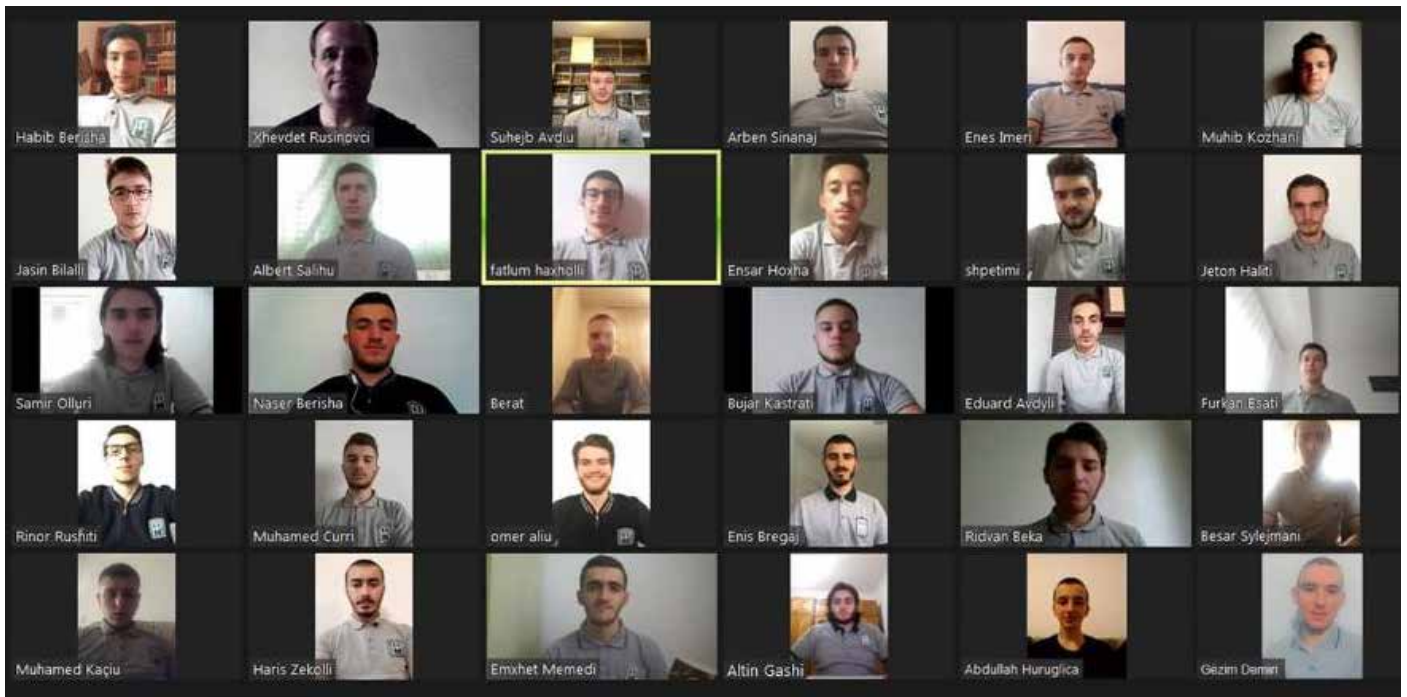
Klasa
11/4



**Klasa
11/5**



**Klasa
12/1**



**Klasa
12/2**



**Klasa
12/3**



Klasa
12/4



LAMTUMIRË, MEDRESEJA IME!

Momentet lamtumire... ndoshta tani lotët do të ishin ilaçi më i mirë për ta shëruar shpirtin plot mall e dhimbje. Dua të shkruaj, mirëpo ku ta gjej forcën e të shkruaj për ndjenjat që kam për ty? Si mund t'i përshkruaj me fjalë ato që përjetova aty? Të largohesh nga familja dhe të shkosh në një ambient krejt të ri e me persona që kurrë më herët nuk i ke parë, dhe për krejt pak kohë të ndihesh si në shtëpi, ta shijosh ndjesinë e ngrohtë dhe rehati si në shtëpi, epo kjo vërtet se është e rrallë. Dhe unë asnjëherë s'e kisha menduar se do të më ndodhte pikërisht mua.

Aty bëra shoqe që i kisha më shumë sesa thjesht shoqe. I kisha si motra. Dhe vendi ishte si xheneti i kësaj bote; në atë vatër diturie e tempull krenarie, aty zemra më rrihte ndryshe. Më qetë. E për mësimdhënësit gjithmonë do t'i kem fjalët më të mira; na u bënë si prindër të dytë, sa me këshillat e tyre "të tepruara", do ta kemi shumë të vështirë të shkasim nga rruga e drejtë në këtë rrugëtim tonin të quajtur jetë. Edhe kur gabuam, ata prapë na trajtuan me edukatë e mëshirë; me butësinë e tyre dhe fjalët adekuate na i zbutën zemrat tona, sa ne na vinte turp për gabimet e bëra. Çdo njeri ka probleme dhe momente të vështira, mirëpo kur i ka pranë njerëzit e duhur, që lotin e shndërrojnë në buzëqeshje, vërtet se është një bekim i madh.

Për disa ndjenja gjuha nuk gjen dot fjalë të tregojë për ata që ndien zemra. Edhe për ty, Medreseja ime, e kam të vështirë të flas. Sepse më mbyt emocioni. Ditët në ty ishin të numëruara, dhe kaluan sa hap e mbyll sytë, pikërisht sikur në vrap. Mirëpo, vërtet ishte rrugëtimi më mbresëlënës që kam bërë në jetën time. E, tani, edhe mua, si shumë të tjerëve gjer tani, më duhet të të them: Lamtumirë, Medreseja ime!

Medina Kastrati 12/4

E SI MUND TË LARGOHEM NGA MEDRESEJA IME?!

Rri ulur në një kolltuk, në një dhomë të zbrazur e të braktisur nga gjithçka, duke menduar e vetmuar për Medresenë time. Për atë vatër diturie të pastër. Për atë që më mësoi se ç'është jeta dhe shoqëria? Se ç'vlerë ka edukata dhe ç'vlerë dituria? Çdo fillim ka edhe një fund. Ky është vendi ku gjeta një familje të dytë. Ku gjeta njerëz aq të dashur, sa po t'i kërkoja në gjithë botën, vështir se do t'i gjeja si këtu.

Erdhëm të vogla, e bashkë u rritëm. Erdhëm nga vende dhe fise të ndryshme, dhe me njohuri të pakta. Edhe pse nga familje të ndershme, e u bëmë një familje. Ndonjëherë qanim, mirëpo më shumë qeshnim. Bëmë gabime, dhe i përmisuam. Qeshëm me dikë, e më vonë u penduam. Kur na ofenduan, na kërkuam falje, dhe na mësuan se si duhej bërë edhe ne. E ku mund të ketë më mirë se kjo?! Tani jemi rritur, dhe po përfundon udhëtimi ynë. I erdhi fundi edhe gjeneratës sonë. Edhe pse të mërzitura, jemi krenare me shkollën tonë: me shtëpinë tonë.

Medina Gashi 12/3

THËNIE NGA DIJETARËT

Omeri, r.a., ka thënë:

"Dhjetë gjëra nuk vlejnë pa dhjetë të tjera:

1. Mendja pa ndershmëri
2. Mirësia pa dituri
3. Suksesi pa frikë
4. Sundimtari pa drejtësi
5. Fisnikëria pa edukatë
6. Lumturia pa siguri
7. Pasuria pa bujari
8. Vartësia pa kënaqësi me pak
9. Pozita e lartë pa modesti
10. Lufta pa lumturi."

Omeri, r.a., ka thënë:

"Dhjetë gjëra i kam anashkuar:

1. Dijetarin që nuk pyetet
2. Shkencën sipas së cilës nuk veprohet
3. Mendimin e drejtë të cilin nuk e pranon askush
4. Armën që nuk përdoret
5. Mus'hafin që nuk lexohet
6. Pasurinë që nuk ndahet
7. Kalin që nuk kalërohet
8. Shkencën e asketizmit tek ai që e do këtë botë
9. Jetën e gjatë për atë që përgatitet për Rrugë
10. Të urtin prej të cilit nuk kërkohet këshillë."

Aliu, r.a., ka thënë:

"Dhjetë këshilla janë të dobishme:

1. Shkenca është trashëgimia më e mirë
2. Edukata është cilësia më mirë
3. Vetëdija për Zotin është përgatitja më e mirë
4. Adhurimi është kapitali më i mirë
5. Vepra e mirë-udhëheqësi më i mirë
6. Sjellja e mirë është shoku më i mirë
7. Butësia është ndihmësi më i mirë
8. Kënaqësia më pak është pasuria më e madhe
9. Lumturia është shërbëtorja më e mirë
10. Vdekja është edukuesja më e mirë."

Thënie të Othmanit, r.a.:

"Ëmbëlsia e ibadetit gjendet në katër gjëra:

1. Në kryerjen e detyrimeve ndaj Allahut
2. Në largimin nga haramet ndaj Allahut
3. Në urdhërimin e veprave të mira, duke kërkuar shpërblimin e Allahut
4. Në largimin e njerëzve nga gjërat e shëmtuara, duke u frikësuar nga hidhërimi i Allahut."

Omeri, r.a., ka thënë:

"Tri gjëra më janë të dashura nga dynjaja: ushqimi i të uriturit, veshja e të leckosurit dhe leximi i Kuranit."

Zemahsheri ka thënë:

"Dituria është kodër me të cilën vështirë ngjitesh, ndërsa lehtë zbret. Ndërsa padituria është humnerë në të cilën njeriu lehtë bie, ndërsa me vështirësi del nga ajo."

Imam Maverdiu ka thënë:

"Dëgjo me zemër, ngase veshi gënjen, ndërsa shiko me mend, ngase syri gënjen!"

Malik bin Dinari ka thënë:

"E kam pyetur Hasan El Basriun: "Çka është shkatërruese për dijetarët?", - e ai më tha: "Vdekja e zemrës."; "E cila është vdekja e zemrës?", - e pyeta, - e ai u përgjigj: "Dashuria ndaj kësaj bote."

Xhafer Sadiku ka thënë:

"Largohuni nga 5 veta: gënjeshtari, sepse kurrë nuk je i sigurt se nuk gënjen; i marri, sepse të bën dëm edhe pa dashje; koprraci, sepse në rastin e parë të braktisë; njeriu zemërgurë, sepse do të të tradhetojë atëherë kur ti ke nevojë më së shumti për të, dhe hipokriti, sepse të shet për një kafshatë!"

Ebu El Jezidi ka thënë:

"Mendova se e dua Zotin, mirëpo pastaj e kuptova se dashuria ime është asgjë në krahasim me dashurinë e Tij ndaj meje."

Firesa Gollaku 12/3

مَنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا
يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ
يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
قُلْ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾

(A jobesimtari e ka gjendjen më të mirë) Apo ai që kohën e natës e kalon në adhurim, duke bërë sexhde, duke qëndruar në këmbë, i ruhet (dënimin të) botës tjetër dhe shpreson në mëshirën e Zotit të vet? Thuaj: "A janë të barabartë ata që dinë dhe ata që nuk dinë?" Po, vetëm të zotët e mendjes marrin mësim» (Ez Zumer, 9)



Mr. Mustafa Jaha
profesor

Mr. Ismet Kallaku
profesor

Mr. Muhammet Prizreni
profesor

Mr. Mehmet Kallaku
profesor

Mr. Saimir Shkiperi
profesor

Mr. Xhevdet Ganiu
lektor

Mr. Ganiu Trajani
Miftari Krasniqi

Mr. Jashari Gjakova
Drejtori

Mr. Ahmet Rendi
Drejtori i punëve

Mr. Shaban Ahmeti
profesor

Mr. Adnan Shemsiu
profesor

Mr. Elton Bajraktari
profesor

Mr. Ismet Hyseni
profesor

Mr. Ismet Hyseni
profesor



KLASA - 12/1

KLASA - 12/2

"Mahu de ti ngrje në shtallë të lartë ata nukis ju sh
që beshjë dhe që u është dhënë dja."
(Muxhadale, 11)



GJITHMONË DO TË TË KUJTOJMË

E vështirë të thuhet kjo fjalë
E vështirë të kujtohet se na vjen dita për t'u ndarë
I vështirë shumë çasti ndahemi nga shkolla
Se më në shtator nuk na bashkon ora
Hyjmë duke qarë, e po ikim duke qarë
Po me zemra kurrë s'kemi për t'u ndarë
Për ty medrese, malli fort na merr
Ti ishte dritë për ne, në terr fener
Ja, erdhi vakti, po ikim edhe ne
po largohemi nga vatra që na dh dije e fe

Dy vjet bëmë dua që të vijë ky fund
E tash që erdhi nuk duam t'shkojmë askund.
Ti je shkolla jonë, je shtëpia jonë
Kudo që të shkojmë, çdoherë të kujtojmë

Rezana Lushta 12/3

